

Українське військо, мов з могили встало, Загриміло в бубни, в сурмоньки заграло, Розгорнуло прапор сонячно-блакитний... Прапор України! Рідний, заповітний! Вільну Україну не скують кайдани: В обороні волі наше військо встане, Заревуть гармати, закричать шаблі, - Не дадуть в наругу рідної землі. Від дощу, від грому оживе руїна, Зацвіте квітками вільна Україна, Творчий Дух народу із могили встане, І здивують всесвіт лицарі-титани.

Олександр ОЛЕСЬ

Слава Україні! Героям Слава!

1000 ГРН ВІД ДЕРЖАВИ – ВИТРАЧАЙТЕ НА ПЕРЕДПЛАТУ ДРУКОВАНИХ МЕДІА З «ЗИМОВОЮ ЄПІДТРИМКОЮ»

Володимир СТАХІВ:
«Час підбиття підсумків
минулого
сільськогосподарського
року і планів на цей рік»

Відбувся брифінг директора департаменту агропромислового розвитку обласної військової адміністрації Володимира Стахіва.

Рослинництво - у пріоритеті
За його словами, працівники агропромислового комплексу області у 2024 році демонстрували стабільний розвиток та значний економічний прогрес. За січень-листопад валова продукція сільського господарства становила 50,4 млрд грн (+0,9%), а на одну особу населення - 49 422,9 грн, що є рекордним показником за останні п'ять років. Загальний обсяг очікується на рівні 52,6 млрд грн.

Харчова і переробна промисловість показала приріст на третину, досягнувши 15,6 млрд грн реалізації за 9 місяців.

У галузі рослинництва також зростання: намолочено 3,03 млн тонн зернових (+6%) із середньою врожайністю 71 ц/га (перше місце в Україні). Значний приріст дала соя (+48%), кукурудза (+12%), цукрові буряки (+26%). Урожайність пшениці, сої та соняшнику забезпечила нашої області передові позиції в Україні.

Більше м'яса і молока
Щодо тваринництва, то Володимир Стахів відзначив збільшення виробництва м'яса (+1%), молока (+1,6%) та яєць (+7,7%). У сільгоспідприємствах виробництво молока зросло на 13,4%, а яєць - на 11,3%. Створено 18 сімейних молочних ферм.

Також реалізовано 20 інвестиційних проектів, створено 747 робочих місць. У процесі реалізації це 21 проект, що додатково забезпечить понад 1 300 робочих місць.

Експортно-імпортні операції
Експорт готових харчових продуктів за 10 місяців зріс на 32,8%, досягнувши 82376,5 тис. дол. США.

Пріоритетними завданнями агропромислового комплексу області на 2025 рік є залучення грантів, інвестицій та розвиток ключових напрямків виробництва, - каже директор департаменту агропромислового розвитку обласної військової адміністрації Володимир Стахів. - Планується активна співпраця з міжнародними донорами та державними програмами. Зокрема, через Державний аграрний реєстр підтримуватимуть грантові ініціативи на розвиток тепличного господарства, на яке у 2024 році вже спрямовано 6,7 млн грн".

На Тернопільщині буде продовжено реалізацію інвестиційних проектів у тваринництві, рослинництві та переробній галузі. У 2025 році заплановано старт трьох нових проектів, завдяки яким створять 165 робочих місць. Завершення реалізації нинішніх 18 проектів дасть змогу залучити понад 1 300 працівників. Загалом у 2024 році експорт харчових продуктів зріс на 32,8%, і цей показник має зберігати позитивну динаміку і в цьому 2025 році. Овочівництво отримає додатковий імпульс через будівництво сучасних сховищ для овочів і картоплі. Область сприятиме залученню підприємств для переробки місцевої сільгосппродукції.

Галина САВЧУК

Поповзли вгору: що відбувається з цінами на пальне?

Початок нового року ознаменувався зростанням цін на автозаправних станціях України. Причини цього стали підвищення акцизів та зростання вартості нафтопродуктів на світових ринках. Як змінюється ринок пального і чи варто чекати подальшого здорожчання, розбирався Центр громадського моніторингу та контролю.

Ринок пального стабілізується

Незважаючи на втрату всіх традиційних джерел постачання пального у 2022 році, Україна зуміла стабілізувати ринок. Сьогодні постачання здійснюється з 15 країн, серед яких найбільші обсяги надходять з Польщі, Румунії, Греції та США. У 2024 році до списку постачальників додалася Німеччина.

За словами експерта з ринку пального Сергія Куяна, європейський ринок адаптується до змін, що відкриває нові можливості для України. Зокрема, з Німеччини почали надходити значні обсяги бензину через зниження його споживання в Європі.

З початку січня вартість бензину, дизельного пального та скрапленого газу на українських АЗС зросла на 1-2 гривні за літр.

Імпорт пального в Україні у 2024 році зростає нерівномірно: дизельне пальне показало приріст (+7,5%), тоді як скраплений газ зменшився (-7,2%). Бензину ввезли майже на рівні 2023 року (-0,4%).

Причини здорожчання

З початку січня вартість бензину, дизельного пального та скрапленого газу на українських АЗС зросла на 1-2 гривні за літр. Це зумовлено кількома факторами:

- підвищення акцизів - друге зростання ставок податку відбулося 1 січня 2025 року, відповідно до закону, підписаного Володимиром Зеленським у вересні 2024 року. Зібрані кошти спрямовують на підтримку Збройних сил України;
- світові ціни на нафту - у січні вартість бареля нафти зросла з 74 до 82 доларів, що вплинуло на вартість пального в Україні.

За словами Сергія Куяна, коливання в межах 1-2 гривень за літр є типовими для ринку. Водночас експерт наголосив, що підстав для значного здорожчання пального наразі немає.

Динаміка цін у 2024 році

Протягом минулого року 95-й бензин дорожчав на 4,7 грн (+9,5%), дизельне пальне додало 2,4 грн (+4,7%), а скраплений газ - 3,1 грн (+12%).

Експерти прогнозують, що стабільне постачання пального з європейських країн дасть змогу утримувати ціни в контрольованих межах.

Однак подальші зміни на світовому ринку можуть вплинути на ситуацію.

Україна продовжує адаптуватися до нових умов, забезпечуючи палиним і цивільний, і військовий сектори економіки.

Це свідчить про поступове зміцнення ринку навіть у складних умовах воєнного часу.

Відбувся п'ятий етап Кубка світу з біатлону: як виступили тернопільські спортсмени

15-19 січня у німецькому Рупольдінгу відбувся п'ятий етап Кубка світу-2024/25 з біатлону. Спортсмени змагалися в індивідуальних гонках серед чоловіків і жінок, естафетах та масстартах.

У перший день змагань в чоловічій індивідуальній гонці вперше в сезоні всі українські біатлоністи не змогли забігти до залікової зони. Найкращим у складі нашої збірної став Віталій Мандзін, який з трьома хибами посів 55-те місце.

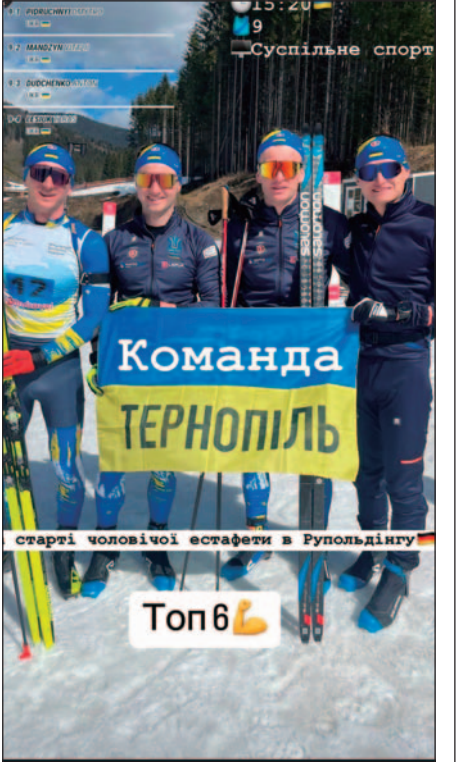
Богдан Цимбал, Антон Дудченко та Дмитро Підручний показали результати за межами сьомого десятка фінішного протоколу, через що Україна набрала рекордно низьку кількість очок до заліку Кубка націй. Дмитро Підручний із 8 хибами взагалі фінішував 98-м із заявлених 105 спортсменів. А перемогу святкував норвежець Вебйорн Соерум, який чистю відстрілявся на усіх рубежах.

Наступного дня у жіночій індивідуальній гонці найкращий результат серед українок показала Христина Дмитренко, яка фінішувала 22-ю.

17 січня у чоловічій естафетній гонці

4х7,5 км із чотирма вогневими рубежами збірна України у складі Д. Підручного, В. Мандзіна, А. Дудченка та Т. Лесюка використала 8 додаткових патронів і у підсумку посіла 6-е місце із відставанням від лідера 1 хвилину 19 секунд. Місце у топ-шістці - найкращий естафетний результат цього сезону! Більше того, завдяки двом яскравим етапам у виконанні тернопільських біатлоністів Дмитра Підручного та Віталія Мандзіна, наша команда до екватору гонки прийшла другою.

На першому етапі Підручний використав по одному додатковому патрону на стрільбі лежачи та стоячи та передав естафету четвертим з відставанням лише 7,7 секунди від лідера. На другому етапі Мандзін також по одному разу скибив на кожному з вогневих рубежів і підняв збірну України на друге місце, передавши естафету з відставанням 24,1 сек. від лідера.

Закінчення на стор. 6.

Реклама у газеті «Свобода».
Тел. 0 (68) 932-29-05

Не дайте
поганому зору
забрати мрію!

3 лютого
МОНАСТИРИСЬКА

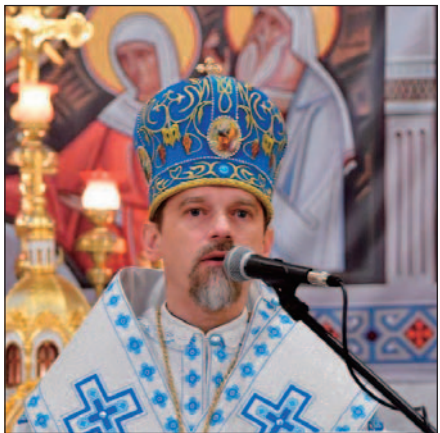
ЦЕНТР
ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ
АНАТОЛІЙ СОВВА

Прийом за попереднім записом:
0 800 331 331
дзвінки з усіх операторів безкоштовні
вул. Шкільна, 2 (Палац культури)

Ювілей священства

«Оце я між вами як той, хто служить»

Великим привілеєм чи особливою гідністю тих, кого Христос покликав до священства, є привілей служити. Це не перевага якоїсь особливої почесі, окремих ексклюзивних прав - це привілей служити так, як служив Христос.

Двадцять п'ять років тому, 20 січня 2000-го року, архієпископ і митрополит Тернопільсько-Зборівський Теодор Мартинюк із рук блаженної пам'яті єпископа Юліана Гбура отримав Тайну Священства. Ювілей священства - це особлива подія не тільки у житті самого ювілята, але й спільноти вірних, серед якої він живе, працює і служить. Хоча 25 літ в історичній ретроспективі - короткий проміжок, але в житті людини це час, упорядков якого можна звершити багато добрих і корисних справ для своєї Церкви та народу. Саме цією дорогою постійно йшов і далі прямує преосвященніший Теодор.

Про покликання до священства

Своїм покликанням нині архієпископ і митрополит Тернопільсько-Зборівський передусім завдячує перелідуваній, зневаженій, а відтак вокреслій УГКЦ та нескореним і вірним її душпастирям. "7 липня 1993 р. вступив до Свято-Успенської Унівської лаври Студійського Уставу. Перший постриг отримав 2 січня 1994 року. Я з дитинства був пов'язаний зі студійським чернецтвом. Народився у селі Дорі, передмісті Яремче, на Івано-Франківщині, де був підпільний монастир. Моя перша сповідь та перше святе Причасття були у підпільній Церкві. Це відбулося з нагоди освячення дому бабусі й дідуся. На моє релігійне виховання мав вплив ієромонах Порфирій (згодом великосхимник Павло Чучман), який двічі був уз'язнений, бо не хотів підписати декларацію про перехід на православ'я... Ще в ранньому дитинстві побачив підпільне монаше життя і мене полонила думка бути монахом. Відтоді почав роздумувати, що таке покликання і як можливо його зреалізувати. Згодом вирішив вступити до монастиря. Спочатку, коли ще навчався у школі, це викликало здивування у батьків".

Філософсько-богословський вишкіл здобував у Люблінському католицькому університеті в Польщі. 28 серпня 1997 р. отримав малу схиму, після чого 28 липня 1999 р. преосвященним єпископом Юліаном Вороновським рукоположений на ієродиякона, а 20 січня 2000-го преосвященним єпископом Юліаном Гбуром - на ієромонаха.

Період навчання за кордоном приніс для владдики неоціненний досвід. "У 1994 р. я був направлений до Люблінської духовної семінарії, яка є частиною богословського факультету однієї з католицьких університетів, - згадує митрополит. - Це був перший крок у серйозну науку західного спрямування. Адже навчався я ще в радянських школі, коледжі на стандартах радянської освіти. Перше, що мене позитивно сформувало у західному виші, це стиль навчання, свобода думки, вибору і можливість глибше пізнавати, вибирати певний напрям. Згодом я це ще більше оцінив, коли навчався у Папському Східному інституті та Григоріанському університеті в Римі, де студіював канонічне право. Позитивом навчання на Заході є також можливість пізнання культури, традицій багатьох народів через вивчення іноземної мови".

«Боже, допоможи мені»

Земляк і співбрат у чернецтві, нині синкел у справах монашества Львівської архієпархії ієромонах Юстин Бойко пригадує спільні роки навчання у семінарії з преосвященнішим Теодором: "У 1994 р. до монастиря отців-студитів вступив і я. Мені було дуже приємно, що в монастирі з Дори нас було вже двоє. До того ж, вступаючи до монастиря, я вже знав, що нас обох направлять на навчання до Люблінської духовної семінарії і вод-

ночас до Люблінського католицького університету. Згідно із задумом тогочасного проводу монастиря, у майбутньому студити обов'язково повинні сформувати власну філософсько-богословську наукову інституцію, а для цього потрібно було мати добре вишкolenі кадри. Таким чином, восени 1994 р. ми разом переступили поріг семінарії в Любліні, де повинні були провести шість років, карбуючи граніт науки. Час семінарії - то один з найбільш чудових періодів у житті кожного священника. Таким він був і для нас. Загалом у 1996 р. в Люблінській духовній семінарії вчилос 14 монахів-студитів. Це був період, коли ми пізнавали не тільки глибини філософії і богослов'я, але також один одного. Адже спільне проживання під одним дахом, наука і праця робили свою справу".

У мене багато спогадів про той час, але дуже яскраво мені пригадується старанність та успішність у навчанні схимонаха Теодора, а також його стиль духовності. Одного разу ми сиділи і розмовляли про Божу волю, як її розпізнати в житті. Беручи за основу життя святих, ми заставлялися над тим, чи вона завжди узгоджується з бажаннями людини, чи радше ні. А Теодор мені каже: "Знаєш, а мені здається, що в більшості випадків Божя воля проявляється радше в тому, чого я не хочу, ніж у тому, чого я хочу". Ця фраза мені сильно закарбувалася у свідомість і я згадував її ще не один раз.

Цю тезу преосвященніший владика промовив у своєму першому зверненні до вірних відрізу пісхотонії. Щоправда, додав при цьому, що дехто потребує додаткової допомоги "Святішого Отця Франциска, дехто - Патріарха Святослава, а я, - казав він, - потребував допомоги обох". На ці слова я спеціально звертаю увагу тих, хто цікавиться духовним профілем владдики Теодора, адже вони виразно засвідчують, що головним девізом його життя є пошук Божої волі в усьому тому, що робить. Зрештою, це він зафіксував і у своєму єпископському гербі, на якому викарбувані слова молитви: "Боже, допоможи мені".

На мнозая і блага літа!

Ісус Христос хоче через священника здійснювати рани людини наших часів, виливаючи на них ліки тих сімох Святих Таїнств. Божественний Спаситель через священника промовляє до серця сучасної людини. Через апостольське служіння своїх єпископів Христос хоче, щоби слово Христового Євангелія було поширене аж до краю землі.

Десять років тому Всевишній покликав ієромонаха Теодора до служіння єпископом-помічником Тернопільсько-Зборівським, а в грудні минулого року - архієпископом і митрополитом. У робочому графіку владдики Теодора часто не вистаєє часу на звичні для пересічної людини речі, однак на його обличчі завжди приязна усмішка та відкрита рука, які говорять про те, що він саме той Пастир, якого покликав та обрав Господь, і якому довірив свій виноградник. Архіпастир продовжує невтомно працюю для добра Христової Церкви, для кращого майбутнього нашого народу. А ми, вірні Тернопільсько-Зборівської архієпархії, молимося Богу, щоби дарував владдіці сил та здоров'я у такому нелегкому служінні. Дякуємо за Ваше свідчення віри, служіння, добре слово, шире серце і добрий приклад. Дякуємо, що вчить нас любити Бога та Україну.

Надія ШПОДАРУНОК

Допоможи захиснику - донать кров на ЗСУ!
Тернопільський обласний центр служби крові. Тернопіль, вул. Клінічна, 8, тел. 0 (352) 52-52-12, 0 (66) 121-40-73

22 січня - сильна хмарність, без опадів. Вітер змінних напрямків, 2-3 м/с. Температура повітря вночі 1, вдень 3 градуси тепла. Атмосферний тиск 734 мм рт.ст. Схід сонця - 8.01, захід сонця - 16.56. Тривалість дня - 8.55.

23 січня - хмарно, без опадів. Вітер північно-східний, 2-4 м/с. Температура повітря вночі 1, вдень 4 градуси тепла. Атмосферний тиск 734-732 мм рт.ст. Схід сонця - 8.00, захід сонця - 16.58. Тривалість дня - 8.57.

Війна в Україні за тиждень

Огляд основних подій, які стосуються
воєнних дій в Україні, з 13 по 19 січня

БОЙОВІ ДІЇ

Головнокомандувач ЗСУ України Олександр Сирський поінформував голову Об'єднаного комітету начальників штабів США генерала Чарльза Брауна про ситуацію на фронті, наголосивши, що ворог не досяг стратегічної мети на жодній ділянці.

Президент Зеленським оприлюднив відео у якому північнокорейський військовий, якого взяли в полон біля Сил спецоперацій на Курщині, підтвердив, що мав підробні російські документи.

Українські десантники разом із суміжними підрозділами Сил оборони взяли в полон у Курській області 27 військових РФ.

У війні проти України загинули близько 300 солдатів з КНДР, 2700 поранених. За даними ЦПД, пропагандистські ресурси поширюють повідомлення, де або називають полонених росіянами з республіки Тива, або намагаються довести, що це корейці з Південної Кореї, а не Північної. Або ж взагалі називають відео з допитом полонених постановкою.

Окупаційні російські війська зменшили використання армійської авіації над Чорним морем після втрати двох гелікоптерів Мі-8.

67-ма бригада відбила штурм росіян, які хотіли прорватися через кордон з Курської області РФ в напрямку села Журавка Сумської області.

Росіяни змінили тактику застосування танків на східних напрямках, вони задіють танки не для штурмів, а як транспортні засоби.

На Курахівському напрямку українські десантники під час штурму російської позиції захопили сімох полонених.

В ОСУВ «Хортиця» спростували інформацію, що росіяни увійшли до Покровська. Оперативна обстановка на Покровському напрямку залишається найбільш складною на лінії зіткнення. Запеклі бої тривають на підступах до агломерації. Сили оборони протистоять намаганням росіян реалізувати свою чисельну перевагу та розвивати наступ.

У Часовому Яру на території вогнетривкого заводу противник спробував закріпитися, атакувати малими та середніми групами. Завдяки злагодженим діям підрозділів БПС його було виявлено в одному з приміщень на території вогнетривкого заводу та завдано авіаційний удар. Ворог поніс втрати.Територія комбінату була надійним укріпленням для Сил оборони. Втрата комбінату означає відступ у житлову, побиту обстрілами забудову.

Українські сили нещодавно відбили втрачені позиції на північ від Харкова під час продовження наступальних операцій Росії в цьому районі 18 січня. під Глибоким діють підрозділи російського 11-го армійського корпусу.

На Новопавлівському напрямку російські окупанти, користуючись складними погодними умовами, проводили наступальні дії з метою блокування населеного пункту Велика Новосілка, активно застосовуючи бронетехніку. В результаті вогневого впливу знищені два танки та п'ять бронемашин противника. Незважаючи на численні втрати в особовому складі, ворог продовжує штурмові дії на околицях Великої Новосілки. Воїни Сил оборони ведуть виснажливі оборонні бої.

Головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський заявив, що своїм розпорядженням заборонив відправляти фахівців з обслуговування літаків у піхоту. У Повітряних силах створена спеціальна комісія, яка вивчає стан справ щодо переведення військовослужбовців Повітряних сил до підрозділів інших родів і видів ЗСУ.

АТАКИ ПО РОСІЇ

Вночі 14 січня Сили оборони здійснили наймасованіший удар по російських військових об'єктах на відстані від 200 до 1100 км углиб Росії

було уражено Алексінський хімічний комбінат (Тульська область, РФ). Після роботи дронів СБУ зафіксовано велику пожежу;

завдали точного удару по Брянському хімічному заводу в місті Сельцо;

повторно уразили інфраструктуру військового аеродрому «Енгельс-2» в Саратовській області РФ, зокрема нафтобазу «Кристалл». У результаті ураження на території нафтобази знову сталося займання цистерн з рідкісним авіаційним паливом для бомбардувальників Ту-160;

атакували хімічний завод «Оргсинтез» у Казані, який є стратегічним об'єктом і має безпосереднє значення для військово-промислового комплексу Росії.

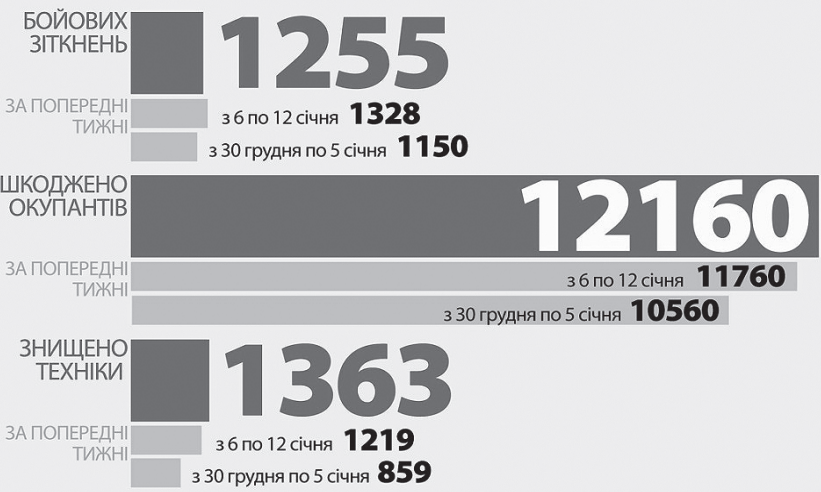
У ніч проти 18 січня знощайменше 10 українських дронів уразили нафтобазу у Тульській області. Ураження ворожого об'єкту відбулося завдяки роботі операторів ГУР та дронами українського виробництва. На нафтобазі, яка забезпечує діяльність російської окупаційної армії, спалахнула масштабна пожежа.

Українські удари БПЛА влучили у радіолокаційну станцію «Небо-СВУ» на тимчасово захопленій частині Херсонщині. Також ракетні війська ЗСУ завдали вогневого ураження по комплексу «Бук-М3» і радіолокаційній станції 9С32М зенітного ракетного комплексу С-300 на Донеччині. Масштаби пошкоджень уточнюються.

Підрозділи ракетних військ ЗСУ у взаємодії з іншими складовими Сил оборони у рамках дальнього вогневого ураження завдали точних ударів по військових цілях окупантів на території Белгородської області. Атаковані позиції зенітного ракетного дивізіону 568-го зенітного ракетного полку армії РФ. Зафіксоване припинення функціонування радіолокаційної станції 92Н6 зенітного ракетного комплексу С-400, що свідчить про успішне ураження цілі.

Сили спецоперацій у взаємодії з іншими складовими Сил оборони завдали успішного удару по базі «Роснефті» в населеному пункті Людиново Калузької області. Нафтобаза є логістичним центром, що забезпечує підрозділи збройних сил РФ, які беруть безпосередню участь у війні проти України.

РЕЗУЛЬТАТИ БОЙОВОЇ РОБОТИ з 13 по 19 січня

Росія застосувала понад **660 керованих авіаційних бомб**
(з 6 по 12 січня— 700), майже **60 ракет**
та близько **550 ударних БПЛА**
(з 6 по 12 січня – понад 600)

© 2024 УкрІнформ

Усі права захищені. У разі використання матеріалів пошкодження обов'язково. www.ukrinform.ua

УКРІНФОРМ

Повну версію військового огляду за тиждень читайте на УКРІНФОРМІ

Свобода

Головний редактор Тарас Савчук

Відповідальний секретар Віктор Уніят
Літературний редактор Наталія Гавришко
Редактор відділу Галина Вандзелак
Бухгалтерія Галина П'ятиківська
Рекламний відділ Оксана Волошина

Індекс видання: 40184.

Е-mail редакції: reklama-svoboda@ukr.net, svoboda-te@ukr.net. Сайт: svoboda.te.ua

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua. Замовлення № 74. Тижневий тираж 10120

Висловлювані авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами - лише на сторінках газети. Матеріали під рубрикою «Політична трибуна» надруковані на правах реклами. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Ідентифікатор в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа: R30-02865
Рішення Нацради України з питань телебачення і радіомовлення №571 від 29.02.2024 р.

46008, м. Тернопіль, вул. Торговиця,11,
ТОВ «Редакція газети «Свобода»
р/р UA863003350000000026000624332
в АТ «Райффайзен Банк» м.Київ,
МФО 300335, код 21157527

Журналісти: тел. 0 (352) 23-55-02
Реклама: тел. 0 (68) 932-29-05

Солдат ішов додому із війни.
В наплічнику усі його пожитки.
Чоло у зморшках, пасма сивини,
А погляд — пережитого відбитки.
Хо́да повільна, згорблене плече,
Нестерпно нють рани не́зажиті.
А пам'ять бо́лем у душі пече
Про побратимів, у бою убитих...

ЛІДІЯ МИЩЕНКО

Поповнив Небесне воїнство

14 січня жителі Борщівської міської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, мешканця села Мушкатівка **Івана ЖМУДА (7.07. 1974 р.н.)**, серце якого перестало битися 11 січня у родинному селі.

Поховали захисника у Мушкатівці. Щирі співчуття рідним та близьким воїна...

Вічна пам'ять та шана Герою!

Поховали у родинному селі

14 січня жителі Купчинської громади, побратими, члени громадських організацій Козівщини, Спільки бійців та волонтерів АТО "Сила України" провели в останню житеву дорогу військовослужбовця, мешканця села Росохуватець, що на Козівщині, **Володимира КРАСІВСЬКОГО (4. 01. 1973 р.н.)**, який загинув 6 січня під час виконання бойового завдання у Курській області.

Поховали мужнього воїна у родинному селі.

Щиро співчуваємо рідним і близьким захисника...

Вічна пам'ять, вдячність і слава Герою!

Був щирим і доброзичливим

14 січня жителі Тернопільської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, старшого майстра ремонтної майстерні військової частини А**** **Ярослава АНТОНІЙЧУКА (1. 11. 1984 р.н.)**, який загинув 9 січня під час виконання бойового завдання в одному із окупованих сіл на Донеччині.

Світлої пам'яті Ярослав пішов захищати Україну восени 2023 року. У спогадах знайомих він назавжди залишиться добрим, щирим, доброзичливим та турботливим...

Поховали воїна на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища. Щирі співчуття рідним, близьким, побратимам...

Вічна пам'ять та слава Герою!

Загинув на Курщині

14 січня жителі Васильковецької громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, мешканця с. Целіїв, що на Гусятинщині, **Любомира БЕЗКОВОУАЙНОГО (28. 07. 1979 р.н.)**, який загинув 29 грудня 2024 р. під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Махновка Курської області.

Світлої пам'яті Любомир був не лише мужнім воїном, а й люблячим чоловіком та батьком. Він залишив у вічному смутку дружину та двоє дітей...

Щирі співчуття рідним та близьким захисника...

Вічна пам'ять та шана Герою!

Отримав поранення, несумісні з життям...

14 січня жителі Кременецької громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, солдата, стрільця військової частини А****, мешканця Кременця **Михайла КАМІНСЬКОГО (20. 11. 1984 р.н.)**, який загинув 1 січня під час виконання бойового завдання у Донецькій області.

Світлої пам'яті Михайло з 1 січня цього року вважався зниклим безвісти. Під час обстрілу противником з танку по позиціях мотопіхотного батальйону військової частини в районі Часів Яр Донецької області, внаслідок дії вибухової хвилі та ураження осколками отримав поранення, несумісні з життям.

Поховали воїна на Монастирському кладовищі Кременця.

Щиро співчуваємо рідним і близьким захисника...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Поховали на алеї Слави у Вінниці

15 січня жителі Мельнице-Подільської та Вінницької громад віддали останню шану військовослужбовцю 118-ї окремої механізованої танкової бригади, старшому солдату, уродженцю с. Вільховець, що на Борщівщині, **Федору ЗІНІНУ (9. 03. 1981 р.н.)**, який загинув 23 липня 2024 р. в районі населеного пункту Роботине у Запорізькій області.

Світлої пам'яті Федір ще в юнацькому віці переїхав у Вінницю, де навчався у школі №10. Згодом здобув технічну освіту та 20 років працював автомеханіком. Після початку повномасштабного вторгнення безкоштовно лагодив машини для ЗСУ. 17 січня 2023 р. пішов захищати Україну. Брав участь у боях на найгарячіших напрямках, зокрема на Запоріжжі. З 23 липня 2024 р. вважався зниклим безвісти. Згодом з'ясувалося, що він загинув у бою з ворогом.

"Він був люблячим сином та братом. Чудовим дячком для племянників. Завжди був позитивним, ус-

міхненим, всім підіймав настрій. Допомігав усім, хто до нього звертався", - згадують про нього рідні. Поховали воїна на алеї Слави Сабарівського кладовища у Вінниці. Щирі співчуття рідним та близьким...

Вічна пам'ять та слава Герою!

Немає більшого болю, як біль матері, яка втратила сина...

16 січня жителі Лановецької громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, жителя с. Білозірка **Романа СТАЩУКА (25. 02. 1988 р.н.)**, який загинув 12 січня під час виконання бойового завдання на Донеччині.

Світлої пам'яті Роман був добрим, щирим, веселим, розумним, мав золоті руки, любив рибалити. Був люблячим сином, татом, братом.

У мирному житті зварював твердопаливні котли, мріяв відкрити власну майстерню, ремонтувати автомобілі.

Щиро співчуваємо матері Галіні і сестрі Лесі, а також усім рідним і близьким...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Біль втрати назавжди обпалив серця всієї родини...

16 січня жителі Тернопільської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, уродженця с. Медин, що на Підволочисьщині, **Олега КОСТЮКА (28. 03. 1983 р.н.)**, який загинув 10 січня під час виконання бойового завдання на Донеччині.

Осиротіли батьки, діти, овдовіла молода дружина, важкий біль втрати назавжди обпалив серця всієї родини...

Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища. Щиро співчуваємо рідним і близьким захисника...

Вічна та світла пам'ять Герою!

Був щирим і чуйним...

16 січня жителі Вишнівецької громади провели останню життєвою дорогою військовослужбовця, помічника гранатометника 2-го відділення інспекторів прикордонної служби, молодшого сержанта, мешканця с. Кривички **Петра ЛУЦИКА (9. 07. 2001 р.н.)**, який загинув 21 грудня 2024 р. внаслідок поранення, отриманих під час бойових дій в Донецькій області.

Світлої пам'яті Петро був добрим, щирим, чуйним, завжди відгукувався на допомогу. В липні 2023 р.

підписав контракт з прикордонною службою. Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуваємо батькам, рідним і близьким...

Вічна слава та пам'ять Герою!

На війні загинув президент футбольного клубу

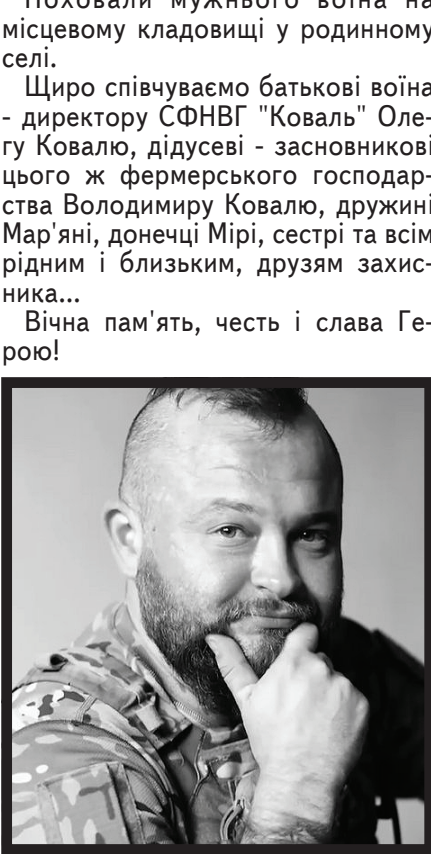
16 січня жителі Васильковецької громади віддали останню шану військовослужбовцю, командирі 55-го батальйону 63-ї окремої механізованої бригади мешканцю села Васильківці, що на Гусятинщині, **Михайлу КОВАЛЮ (18. 11. 1990 р.н.)**, який загинув 12 січня 2025 року у селищі Ямпіль Краматорського району Донецької області.

Світлої пам'яті Михайло був знайомим аграрієм і патріотом, місцевим депутатом, президентом ФК "Поділля" (Васильківці), який пройшов АТО і в найважчий час для країни знову став на її захист.

Поховали мужнього воїна на місцевому кладовищі у родинному селі.

Щиро співчуваємо батькові воїна - директору СФНВГ "Коваль" Олегу Ковалю, дідусяві - засновникові цього ж фермерського господарства Володимирі Ковалю, дружині Мар'яні, донечці Мірі, сестрі та всім рідним і близьким, друзям захисника...

Вічна пам'ять, честь і слава Герою!

Поховали у рідному селищі...

16 січня жителі Великобірківської громади провели в останню життєву дорогу військовослужбовця, стрільця-снайпера 3-го штурмового відділення військової частини А****, мешканця Великих Бірок **Василя ПАРАШІЯ (5. 01. 1977 р.н.)**, який загинув 12 січня під час виконання завдання в зоні бойових дій.

Поховали захисника у рідному селищі.

Щиро співчуваємо рідним і близьким...

Вічна слава, шана та пам'ять Герою!

Нещадний ворог забирає кращих синів України...

16 січня жителі Зборівської громади віддали останню шану військовослужбовцю, уродженцю Зборова **Володимиру КОВАЛЬСЬКОМУ (3. 10. 1990 р.н.)**, який загинув 12

січня під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Ямпіль Краматорського району Донецької області.

Світлої пам'яті Володимир закінчив факультет фінансів та обліку ЗУНУ, був хорошим сином, батьком, надійним другом...

Щиро співчуваємо рідним і близьким захисника...

Світла і вічна пам'ять Герою!

Вважався безвісти зниклим...

17 січня жителі Чортківської громади віддали останню шану військовослужбовцю, водію-електрику стрілецького взводу, старшому солдату, мешканцю села Горішня Вигнанка **Руслану КОСТЮКУ (23. 07. 1971 р.н.)**, серце якого перестало битися 26 грудня 2024 р. від отриманих поранень від час артилерійського обстрілу поблизу населеного пункту Новодарівка Пологівського району Запорізької області.

Спершу захисника вважали безвісти зниклим, але згодом надійшла інформація про те, що Руслан загинув. 11 січня вдалося здійснити евакуацію тіла.

Поховали Героя у рідному селі. Щиро співчуваємо рідним і близьким...

Вічна пам'ять і шана Герою!

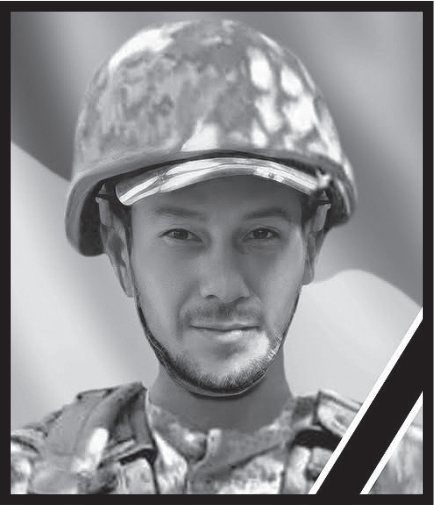
Повернувся додому ангелом...

17 січня жителі Бучацької громади віддали останню шану військовослужбовцю, кулеметнику І-го стрілецького відділення, солдату, мешканцю с. Зелена **Івану МАРЯШУ (1988 р.н.)**, який загинув 11 січня 2025 р. під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Даченське Покровського району Донецької області.

Поховали захисника у селі Звенигород.

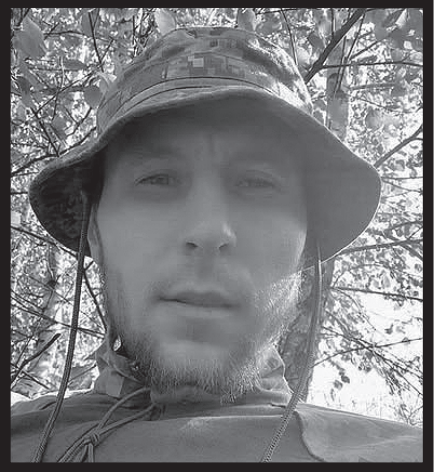
Щиро співчуваємо рідним та близьким воїна...

Вічна пам'ять і слава Герою!

15 місяців вважався зниклим безвісти...

17 січня жителі Почаєвської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, солда-

та, мешканця Почаєва **Михайла ГУКАЙЛА (15. 11. 1991 р.н.)**, який загинув 21 жовтня 2023 р. внаслідок ворожого артилерійського та мінометного обстрілу на території Запорізької області.

Світлої пам'яті Михайло вважався зниклим безвісти за особливих обставин під час захисту Вітчизни. У соцмережі Тетяна Зубкевич написала: "Дочекалася мама сина..."

Щиро співчуваємо рідним та близьким захисника..

Вічна пам'ять та слава Герою!

«Було вас у батька п'ятеро синів, ти був наймолодшим...»

18 січня жителі Білобожницької громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, водія 1-го відділення охорони, солдата, мешканця села Джуринська Слобідка, що на Чортківщині, **Івана КОНОПЕЛЬСЬКОГО (19. 10. 1992 р.н.)**, серце якого зупинилося 13 січня в лікарні міста Запоріжжя від отриманих напередодні поранень під час бойових дій у районі населеного пункту Степове Запорізької області.

Світлої пам'яті Іван рано втратив батька, разом із старшими братами займався будівельними справами. Отримавши повістку у перші дні повномасштабної війни, долучився до лав ЗСУ. Більш як два роки служив у військовій частині на Чортківщині, у листопаді 2024 р. відправлений на лінію фронту у Запорізьку область...

Світлої пам'яті Іван рано втратив батька, разом із старшими братами займався будівельними справами. Отримавши повістку у перші дні повномасштабної війни, долучився до лав ЗСУ. Більш як два роки служив у військовій частині на Чортківщині, у листопаді 2024 р. відправлений на лінію фронту у Запорізьку область...

Поховали воїна у родинному селі. Щиро співчуваємо матері, братам і побратимам...

Вічна пам'ять і шана Герою!

Був скромним й водночас хоробрим...

18 січня жителі Козівської громади провели в останню життєву дорогу військовослужбовця, старшого солдата 1-го механізованого батальйону військової частини А****, мешканця села Вівся **Івана САЧИКА (5. 01. 1970 р.н.)**, який загинув 12 січня під час виконання бойового завдання у Покровському районі на Донеччині.

Світлої пам'яті Іван пішов захищати Україну у червні минулого року. Односельці згадують його як виваженого, скромного, позитивного й водночас хороброго чоловіка.

Поховали захисника у рідному селі.

Щиро співчуваємо рідним і близьким...

Вічна пам'ять та шана Герою!

Боронив Україну з 2015 року

19 січня жителі Лановецької громади провели до місця вічного спочинку військовика, мешканця с. Краснолука **Олега МОКРИЦЬКОГО,**

який загинув під час виконання обов'язків військової служби в Дніпропетровській області.

Світлої пам'яті Олег боронив Україну ще з 2015 року. За воєнні заслуги отримав нагороди, серед яких - "Золотий Хрест".

Щиро співчуваємо рідним і близьким...

Вічна пам'ять і шана Герою!

Поховали у Борисполі

20 січня жителі Хоростківської та Бориспільської громади, що на Київщині, віддали останню шану військовослужбовцю, уродженцю с. Великий Говилів Чортківського району **Сергію ПОПКУ (1. 04. 2001 р.н.)**, який загинув 11 січня під час виконання бойового завдання на Покровському напрямку, Донеччину.

Світлої пам'яті Сергій закінчив Великоговилівську гімназію, Хоростківський ліцей. У пошуках роботи у 2019 р. переїхав у Бориспіль на Київщину, де працював будівельником, звідки добровольцем 15 березня 2022 р. пішов захищати Україну. Проходив службу в Дніпропетровській області, у листопаді 2024 р. вирушив на Донеччину.

Щирий, доброзичливий і відповідальний, він завжди знаходив сили підтримати близьких та залишив теплий слід у серцях кожного, хто його знав.

Поховали захисника у Борисполі. Воїн залишив у вічному смутку матір Ірину та сестру Тетяну...

Щиро співчуваємо рідним і близьким...

Вічна слава та пам'ять Герою!

Двадцять місяців сподівань, надії та віри...

21 січня жителі Гримайлівської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, солдата кулеметного відділення кулеметного взводу роти вогневої підтримки військової частини А****, мешканця с. Пізнанка **Анатолія ПАЛАМАРА (6. 06. 1995 р.н.)**, який загинув під час виконання бойового завдання 21 травня 2023 р. в місті Бахмут Донецької області.

Світлої пам'яті Анатолій від дня загибелі вважався зниклим безвісти. Це був час віри, надії і сподівань... Відтоді матір промовила тисячі молитов, аби тільки син повернувся додому живим. На жаль, 18 січня цього року прийшло сповіщення, що він загинув під час бою...

Молодий воїн був чесним і щирим, справжнім патріотом України, який мав багато планів і мрій...

Поховали захисника у родинному селі.

Щирі співчуття батькам, близьким і друзям...

Вічна пам'ять, честь і слава Герою!

Герої не вмирають!

Ало, матусю, чуєш, я вмираю. За мою душу Бога помоли. Я впевнений - нас заберуть до раю, Тому що в пеклі ми уже були. Ми мусимо в боях перемагати - Нікому не здолати нашу лют, І я кільце вже висмикнув з гранати, Лиш ось чекаю, поки підійдуть... **Олександр БУЯЛЬСЬКИЙ**

Юлія ТИМОШЕНКО:

«За лаштунками війни влада активно розпродає наші найкращі стратегічні підприємства та найцінніші корисні копалини»

Під тиском війни міжнародні глобальні структури майже повністю позбавили Україну суверенітету, а слабка непрофесійна влада всіляко сприяє цьому процесу. Лідерка "Батьківщини" Юлія Тимошенко, наводячи конкретні факти, доводить, що очільники країни діють не в національних інтересах українців, а лише коштом власних громадян дозволяють міжнародним спекулянтам збагачуватися та наживатися на багатствах країни.

Парламентська більшість щоразу протягує закони, які виключають з України ресурси. Приміром, нещодавно ухвалений законопроект №6227, який дозволяє віддати всі корисні копалини в наших надрах міжнародним корпораціям. Тобто продають сировину і навіть не думають про те, що можна було б вчинити, як успішні європейські країни: за допомогою власних природних ресурсів розвивати економіку. Юлія Тимошенко також розповіла про незаконні корупційні махінації зі стратегічними об'єктами і цілими галузями. Нещодавно вона подала заяву про злочин до НАБУ щодо

продажу титаново-цирконієвої галузі, яка оцінюється в мільярди доларів, проте була продана за безцінь.

За словами лідерки "Батьківщини", владна команда активно втілює в життя стратегію перетворення України на "ресурсний центр Європи", однак за красивою назвою криється звичайна викачка ресурсів із країни.

Непрофесійний уряд поставив країну у фінансову боргову залежність від цих глобальних міжнародних структур, які зараз не тільки прибирають до своїх рук українську землю, ліси, водойми та корисні копалини, а ще й цілі державні

інституції. Вперше в світі створюється прецедент, коли громадяни країни усунути від кадрових призначень своїх ключових державних органів, а це замість них робитимуть міжнародні ради. І очевидно, що сформовані іноземцями за межами країни державні органи діятимуть в інтересах глобальних гравців, глобальних транснаціональних корпорацій.

"Головною метою буде не життя людей, не процвітання України, а прибутков, проте була продана за безцінь."

На її думку, що не пізно скасувати стратегію з перетворення України на сировинний придаток Європи та почати невідкладно відновлювати країну, скасувавши всі антиконституційні закони та незаконні рішення з розпродажу національних багатств і підприємств.

Переглянути відео Юлії Тимошенко "Втрачений суверенітет: хто позбавляє Україну майбутнього і як це зупинити" можна за посиланням: <https://youtu.be/-hgaq/shYzY>

Корисна інформація

Як потрапити на прийом в обласну військову адміністрацію та обласну раду?

У Тернопільській обласній військовій адміністрації оприлюднили графік прийому громадян на 2025 рік, згідно з яким жителі області можуть записатися на зустріч із начальником обласної військової адміністрації та його заступниками.

Начальник Тернопільської ОВА В'ячеслав Негода прийматиме громадян щомісяця у 1-й і 3-й четвер з 10:00 до 13:00 в приміщенні адміністрації.

Перший заступник голови ОВА Степан Куйбіда - у 1-у та 3-ю п'ятницю щомісяця.

Заступник начальника ОВА Володимир Важинський матиме прийом громадян в 1-у та 3-ю середу.

Ще один заступник Павло Журба працюватиме з громадянами щомісяця в 1-й і 3-й вівторок.

Усі заступники прийматимуть із 10:00 до 13:00 години.

Запис на прийом до керівництва обласної військової адміністрації можна зробити за адресою: вул. Грушевського, 8, Тернопіль, громадська приймальня, кім. № 112 або за телефо-

ном 52-26-97.

У Тернопільській обласній раді оприлюднили наступний графік особистого прийому громадян керівництвом у 2025 році.

Голова Тернопільської обласної ради Богдан Бутковський прийматиме громадян в другу середу щомісяця з 10:00 до 13:00.

Перший заступник голови обласної ради Володимир Болешук - у третю середу щомісяця з 10:00 до 13:00.

Заступник голови Тернопільської обласної ради Ігор Сопель - у четверту середу щомісяця, з 10:00 до 13:00.

Справи аграрні

За техніку компенсували 877 млн грн

Міністерство економіки України завершило виплати коштів за програмою 25% компенсації за купівлю української сільгосптехніки та програмою 15% компенсації вартості енергетичної, колісної техніки, ліфтів, машин для розмінування та іншого обладнання.

Цього року ми не лише повністю виконали зобов'язання за програмами відшкодування вартості вітчизняної техніки, але й заклали міцний фундамент для їх ефективного функціонування у 2025 році. За 8 місяців дії програми компенсації вартості сільгосптехніки аграрії отримали майже 877 млн грн, а підприємці різних галузей за місяць у межах програми 15% - понад 10 млн грн. Наступного року також передбачено фінансування обох програм", - наголосила міністр економіки України Юлія Свириденко.

Зазначається, що головна умова для участі в програмах - придбана техніка має бути вітчизняного виробництва (60% локалізації для сільгосптехніки, окрім комбайнів, тракторів, самохідних обприскувачів і спецавтомобілів сільгосппризначення та 40% для іншої техніки й обладнання).

У міністерстві порахували, що завдяки програмі 3419 сільгосппідприємств оновили технічний парк, придбано 5 311 одиниць техніки на суму понад 4,2 млрд грн, до програми долучилися 33 банки, у каталозі техніки - 11 745 найменувань від 138 виробників, створено близько 1000 нових робочих місць.

За кількістю придбаної техніки лідирують Полтавська (532 одиниці), Черкаська (458) та Кіровоградська (417) області, за вартістю техніки - Тернопільська (388,9 млн грн), Київська (388,6 млн грн) та Сумська (373,5 млн грн), за обсягами отриманої компенсації - Тернопільська (81 млн грн), Київська (80,9 млн грн), Сумська (77,8 млн грн).

За програмою 15% для всіх галузей кошти компенсували 23 уповноважені банки, у переліку - 138 видів техніки від 14 виробників. Найактивніші регіони: Хмельницька, Тернопільська та Дніпропетровська області.

Галина ВАНДЗЕЛЯК

Кожна робота - це рукотворна ікона

У фойє Тернопільського академічного театру актора і ляльки діє виставка художніх робіт працівника театру, а нині - сержанта медичної служби однієї з бригад ЗСУ Віталія Відішевського.

Через поранення він отримав відпустку для реабілітації, але, попри це, знайшов час, щоб представити свої картини глядачам.

На відкритті виставки директор театру Іван Шелеп розповів: "Кожна робота Віталія - це рукотворна ікона на честь святих. У величч цих робіт я бачу, наскільки Віталій Боголюбива людина, а це так важливо сьогодні для кожного з нас. Кажуть, хто Бога прославляє, тому Бог допомагає. Ми всі щиро зичимо Віталію та його побратимам Божої опіки, щоб вони мали змогу захищати від ворога нас і всю Україну".

"Не випадково Віталій опинився у нашому колективі. Сьогодні глядачі можуть побачити, наскільки Віталій обдарована й талановита людина", - зазначив художній керівник театру Володимир Якубовський.

Віталій Відішевський подякував присутнім за увагу до виставки: "Передусім я щиро вдячний моїй дружині Надії, адже саме вона надихає мене на створення цих робіт. Так, це тривалий процес - на кожну вишиту картину йде приблизно рік. А ще ми разом із побратимами будемо вдячні за вашу підтримку. Ви можете зробити будь-який донат у скриньку та залишити на прапорах побажання для воїнів".

Майже 278 млн грн акцизного податку отримали державний та місцеві бюджети

У 2024 році від платників Тернопільщини до державного бюджету надійшло 154,6 млн грн акцизного податку з вироблених в Україні товарів.

Зокрема, найбільшу питому вагу становлять надходження з виробництва тютюнових виробів - 100,7 млн грн (65,1%), а також від виробництва пива - 25,3 млн грн (16,4%). Ще 20,3 млн грн (13,1%) бюджет отримав від виробництва горілкової продукції, 4,7 млн грн (3%) - від сплати акцизного податку за переобладнання транспортних засобів, 3,1 млн грн (2,1%) - від виробництва спирту та 500 тис. грн (0,3%) - від виробництва виноробної продукції.

Місцеві бюджети області протягом 2024 року отримали 114,8 млн грн акцизного податку з роздрібного продажу підакцизних товарів. Так, від реалізації алкогольних напоїв надійшло 75,3 млн грн (65,6%), від продажу пива - 38,8 млн грн (33,8%) та 700 тис. грн (0,6%) - від продажу тютюнових виробів.

Окрім цього, упродовж року надходження акцизного податку з реалізації виробниками чий імпортерами, у тому числі в роздрібній торгівлі, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовують в електронних сигаретах, становили 8,3 млн гривень.

Сектор інформаційної взаємодії

Головного управління ДПС у Тернопільській області

Кримінал

Чоловік загинув під час ремонту автомобіля

Трагедія сталася у Кременці, де 36-річний чоловік загинув у власному гаражі під час ремонту автомобіля. Про це повідомляє Кременецький районний відділ поліції.

За попередньою інформацією, чоловік ремонтував свій автомобіль Mercedes-Benz Sprinter. Для роботи він підняв транспортний засіб за допомогою домкрата та встановив дерев'яні підпори з обох боків. Після зняття колеса чоловік заліз до оглядової ями. У цей момент одна з підпірок не витримала, і автомобіль притиснув його до бетонного покриття. Через деякий час донька зайшла до гаража й побачила батька. Разом із сусідом вони вивільнили його тіло та викликали "швидку". На жаль, медики, які прибули на місце події, лише констатували смерть чоловіка. На місце події виїхала слідчо-оперативна група. Поліцейські відкрили кримінальне провадження за статтею 115 Кримінального кодексу України з поміткою "нещасний випадок". Досудове розслідування триває.

Судитимуть поліцейського

Прокурори Тернопільської обласної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт щодо виконувача обов'язків слідчого відділу СУ ГУНП в Тернопільській області. Його обвинувачують у вимаганні та отриманні неправомірної вигоди в особливо великому розмірі (ч. 3, ч. 4 ст. 368 КК України).

У липні 2024 року слідчий у своєму службовому кабінеті вимагав 3 000 доларів США від жителя Тернопільського району, обіцяючи уникнення подальших процесуальних дій. Він заявив, що у разі ненадання коштів громадянину загрожуватиме підозра у злочині, за який передбачено позбавлення волі. Факт передачі суми було задокументовано правоохоронцями.

Окрім того, слідчий вимагав 20 000 доларів США від іншого фігуранта кримінального провадження за можливість уникнення підозри та подальшого кримінального переслідування. Однак він не встиг отримати ці кошти, оскільки був затриманий співробітниками правоохоронних органів одразу після передачі 3 000 доларів США. Розслідування проводили слідчі ТУ ДБР у Львові. Обвинуваченого судитимуть за вимагання та одержання неправомірної вигоди особою, яка займає відповідальне становище.

Санкція статті передбачає до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

У ванній кімнаті знайшли тіло чоловіка

Про зникнення 54-річного жителя Тернополя поліції повідомив його брат. Чоловік розповів, що родич не відповідає на телефонні дзвінки вже тривалий час. Занепокоєний ситуацією, він приїхав до квартири зниклого, проте двері ніхто не відчинив.

На місце події виїхала слідчо-оперативна група Тернопільського районного управління поліції. У квартирі, з якої відчувався неприємний запах, правоохоронці знайшли тіло господаря у ванній кімнаті.

Судово-медичний експерт встановив, що чоловік пролежав у приміщенні не менше місяця. Запах від тіла не поширювався на сусідні квартири, оскільки у помешканні працювала витяжка. На тілі померлого не виявлено ознак насильницької смерті чи проникаючих поранень.

Причина смерті буде встановлена після проведення судово-медичної експертизи. Слідчі відкрили кримінальне провадження відповідно до статті 115 Кримінального кодексу України з позначкою "природна смерть".

Побив знайомого молотком та пограбував

Оперативники Тернопільського районного управління поліції затримали 37-річного жителя міста, який завдав численних травм своєму знайомому та викрав у нього мобільний телефон. За скоєне зловмиснику загрожує до десяти років позбавлення волі.

До поліції звернувся 34-річний мешканець Тернополя, повідомивши, що його побили та пограбували. Постраждалого госпіталізували до лікарні, де медики діагностували у нього травму голови та численні садна.

У ході розслідування з'ясувалося, що потерпілий та нападник разом проводили час у компанії, коли між ними виник конфлікт. У розпалі сварки зловмисник схопив молоток і завдав потерпілому численних ударів по тулубу. Після цього він забрав мобільний телефон чоловіка і втік.

Поліцейські швидко встановили особу нападника, який виявився раніше судимий житель Тернополя. Його затримали протягом трьох годин у помешканні знайомих, де той намагався переховуватися.

Зловмисника затримано відповідно до статті 208 Кримінального процесуального кодексу України.

Нападнику оголошено підозру за ч. 4 ст. 186 Кримінального кодексу

Засудили до 3-х років ув'язнення

У Тернопільській області суд ухвалив вирок щодо місцевого жителя, який після отримання повістки категорично відмовився від мобілізації. Чортківський районний суд признав чоловікові три роки позбавлення волі.

Згідно з матеріалами суду, в червні 2023 року чоловік пройшов військово-лікарську комісію (ВЛК), яка визнала його придатним до військової служби. Того ж дня він отримав повістку, однак до Територіального центру комплектування (ТЦК) не з'явився.

На суді обвинувачений заперечував свою провину, пояснюючи відмову від мобілізації кількома причинами. Він стверджував, що у 2000 році лікувався в лікаря, який рекомендував йому "берегти мозок". Водночас чоловік визнав, що не перебував на обліку в медичних закладах через прохання матері.

Обвинувачений заявив, що не може брати участь у військовій службі через релігійні переконання, які забороняють йому брати до рук зброю. Крім того, він зазначив, що служба може вплинути на його психічне здоров'я.

Сестра підсудного підтвердила його слова, заявивши, що брат перебував у шоковому стані, коли отримав повістку. Вона зазначила, що він говорив про бажання уникнути служби, навіть якщо це означатиме тюремне ув'язнення.

Судовий психіатр, який проводив експертизу, встановив, що чоловік є психічно здоровим і не потребує додаткового обстеження. У 2000 році він справді лікувався, але це було нетривало і не вплинуло на його поточний стан. Фахівець зазначив, що будь-який тимчасовий розлад, якщо він і був, не перешкоджає виконанню військових обов'язків.

Проаналізувавши матеріали справи, суд визнав обвинуваченого винним за статтею 336 Кримінального кодексу України (ухилення від призову за мобілізацією). Йому призначили три роки позбавлення волі.

Вирок може бути оскаржений в апеляційному порядку.

Україні (грабіж, вчинений в умовах воєнного стану). За цією статтею передбачено покарання у вигляді позбавлення волі терміном від 7 до 10 років. Наразі вирішується питання про обрання запобіжного заходу.

Суд покарав жителя Підволочиська

На Тернопільщині судитимуть водія-рецидивіста за систематичне порушення заборони керувати автомобілем.

23-річний житель Підволочиської територіальної громади, попри рішення суду про 20-річну заборону керування транспортними засобами та штраф у 51 тисячу гривень, продовжував ігнорувати закон та сідали за кермо.

Чоловіка двічі затримували працівники поліції за керування автомобілем у стані алкогольного сп'яніння. Суд двічі позбавляв його права керувати транспортними засобами строком на 10 років та накладав штрафи. Однак порушник не зважав на заборону.

20 грудня 2024 року водій, перебуваючи за кермом автомобіля ВАЗ 2107, спричинив ДТП на автодорозі Стрий - Тернопіль - Кропивницький - Знамянка - Луганськ - Ізварине. У його автівку врізалися Skoda Fabia. На місці події правоохоронці виявили, що у порушника відсутні документи, а сам він визнав, що позбавлений права керувати транспортними засобами за рішенням суду.

Слідчі Підволочиського відділення поліції завершили розслідування за ч. 1 ст. 382 Кримінального кодексу України (умисне невиконання постанови суду). Провадження передано до суду.

Санкція статті передбачає позбавлення волі на строк до трьох років.

Право

Обмежено придатні мають повторно пройти ВЛК

■ Усі громадяни України, які до 4 травня 2024 року були визнані обмежено придатними до військової служби, в термін по 4 лютого 2025 року підлягають повторному медичному огляду з метою визначення придатності до військової служби.

Чому виникла така потреба

4 травня 2024 року набув чинності Закон України від 21.03.2024 № 3621-IX "Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав військовослужбовців та поліцейських на соціальний захист" (далі - Закон №3621). Цим документом з положень законодавства про військовий обов'язок і військову службу виключено такі визначення як "обмежено придатний до військової служби" та "непридатний до військової служби в мирний час, обмежено придатний у воєнний час".

Відповідно до зазначеного Закону України був приведений наказ Міністерства оборони України від 14.08.2008 №402 "Про затвердження Положення про військово-лікарську експертизу в Збройних силах України", яким визначається процедура проведення військово-лікарської експертизи військово-лікарськими комісіями (далі - ВЛК).

Пільги на житлово-комунальні послуги у 2025 році: новий підхід

■ У 2025 році система надання пільг на житлово-комунальні послуги (ЖКП) зміниться. Як повідомляє Міністерство соціальної політики України, пільги надаватимуться за єдиним підходом: із врахуванням доходу родини та її можливості самостійно оплачувати комунальні послуги.

Ці зміни покликані підвищити адресність допомоги та забезпечити рівні умови для всіх громадян, які потребують державної підтримки.

Єдиний критерій: дохід родини

Програма житлових субсидій і пільг залишається важливим інструментом соціальної підтримки українців. Щороку на ці цілі держава скерує значні кошти - у 2025 році на покриття пільг та субсидій передбачено 42,3 млрд гривень.

Відтепер пільги на ЖКП надаватимуться лише з урахуванням середньомісячного сукупного доходу родини. Цей принцип, закріплений у Законі "Про державний бюджет на 2025 рік", поширюватиметься на всіх пільговиків, за винятком окремих категорій.

Важливо зазначити, що новий підхід почнуть застосовувати до тих родин, які звернуться за пільгами з 1 січня 2025 року. Для них отримає пільги, зміни набудуть чинності після завершення опалювального сезону 2024/2025 років.

Єдиний підхід до врахування доходу не стосуватиметься учасників бойових дій та осіб із інвалідністю внаслідок війни. Для них правила залишаються незмінними.

Проблема боргів та стимулювання сплати

Водночас уряд приділяє увагу проблемі боргів за комунальні послуги серед пільговиків. За даними Пенсійного фонду України, за період із серпня 2024 року понад 17 тисяч отримувачів пільг накопили борги на суму 52,7 млн гривень. Часто такі борги виникають через те, що кошти, скеровані на оплату ЖКП, витрачають на інші потреби.

Щоб розв'язати цю проблему, Кабінет Міністрів підготував законопроект, який передбачає заходи зі стимулювання цільового використання монетизованих пільг. Документ вже підтриманий урядом і найближчим часом буде поданий на розгляд Верховної Ради.

Навіщо зміни?

Зміни у системі надання пільг пояснюються необхідністю забезпечити підтримку тих, хто її найбільше потребує, особливо в умовах обмеженого бюджету через війну. Новий підхід спрямований на досягнення балансу між соціальною справедливістю та ефективністю витрачання державних коштів.

Що варто знати пільговикам

- Родини, які планують звернутися за пільгами, мають бути готовими до оцінки свого сукупного доходу.
 - Для ветеранів і людей із інвалідністю внаслідок війни умови не зміняться.
 - Законопроект, який стимулює цільове використання пільг, може запровадити додаткові зобов'язання для пільговиків.
- Уряд наголошує, що оновлена система сприятиме прозорості та ефективності соціальної підтримки, водночас забезпечуючи надійне функціонування підприємств житлово-комунальної сфери.

Через що можна залишитися без субсидії

■ У 2025 році українцям продовжать виплачувати субсидії на оплату житлово-комунальних послуг. Однак, як повідомили у Пенсійному фонді України, деяким громадянам нарахування допомоги можуть припинити, зокрема, "з вини" одного з членів сім'ї.

У відомстві пояснили, що якщо один із членів сім'ї виїхав за кордон і перебуває там понад 60 днів, то слід у 30-денний термін інформувати ПФУ.

Пенсійний фонд регулярно проводить моніторинг одержувачів виплат. Якщо буде встановлено, що субсидієнт не повідомив про виїзд когось із членів сім'ї за кордон у період отримання субсидії, то виплата допомоги може бути припинена.

Свобода

трібно щорічно оновлювати медичну інформацію.

Яка передбачена відповідальність

Невиконання норми про своєчасне проходження ВЛК - це порушення правил військового обліку або законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію.

Відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП) за це може бути накладено штраф у розмірі від однієї тисячі до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян - або від 17 000 до 25 500 грн.

Як зміниться статус у мобільному застосунку Резерв+

Якщо особа зі статусом "Обмежено придатний" не пройде повторний огляд до 5 лютого, електронний військово-обліковий документ в Резерв+ залишиться без змін. Проте якщо ТЦК надішле повістку на проходження ВЛК, і військовозобов'язаний не виконає умови цієї повістки - в Резерв+ відобразиться статус "в розшуку".

Цифрова реформа ВЛК

Міноборони впроваджує реформу ВЛК. На першому етапі її реалізації з'являться можливість надіслати запит на направлення на ВЛК через мобільний застосунок Резерв+, отримати сповіщення з деталями та вирушити до закладу охорони здоров'я, вказаному в направленні, без необхідності відвідувати ТЦК. Цей етап має бути втілений у січні.

ДБР викрило командира взводу

■ Працівники ДБР у взаємодії з СБУ та Нацполіцією викрили командира взводу однієї з військових частин на Тернопільщині. Він використовував підлеглого військовослужбовця для робіт на родинних об'єктах нерухомості із виплатою "бойових".

Військовослужбовці підрозділу були залучені до виконання завдань у зоні бойових дій. У квітні 2023 року командир взводу запропонував підлеглому солдату не їхати на передову, а відремонтувати будинок його доньки на Тернопільщині. За це він пообіцяв військовому нараховувати усі бойові доплати.

Підлеглий погодився і до грудня 2023 року не перебував на службі, а працював на приватному будівництві. За цей час солдату безпідставно нараховували та виплатили понад 1 млн грн грошового забезпечення та доплат за нібито участь в бойових діях.

Командиру повідомлено про підозру у зловживанні службовим становищем (ч. 2 ст. 364 КК України).

Санкція статті передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк до 6 років.

Солдату, який працював на будівництві замість служби, повідомлено про підозру в ухиленні від несення служби (ч. 4 ст. 409 КК України). Передбачене статтею покарання - позбавлення волі на строк до 10 років.

Вирішується питання щодо обрання підозрюваним запобіжних заходів. Розслідування триває, встановлюється повне коло осіб, причетних до протиправної діяльності. Також вживаються заходи для відшкодування завданих державі збитків.

Процесуальне керівництво здійснює Тернопільська спеціалізована прокуратура у сфері оборони Західного регіону.

Тернопільський районний територіальний центр комплектування та соціальної підтримки проводить відбір кандидатів з числа цивільної молоді на навчання у закладах фахової передвищої військової освіти, вищих військових навчальних закладах та військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти Міністерства оборони України у 2025 році.

Громадяни України з числа цивільних осіб, які мають повну загальну середню, професійну (професійно-технічну), фахову передвищу або вищу освіту, віком від 17 до 30 років, у тому числі ті, яким 17 років виповнюється в рік початку навчання, які не мають військових звань офіцерського складу та виявили бажання вступити на навчання до закладів фахової передвищої військової освіти (далі - ЗФПВО), вищих військових навчальних закладів (далі - ВВНЗ), військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти (далі - ВНП ЗВО) та наукових установ у системі Міністерства оборони України (далі - НУ) для здобуття фахової передвищої, вищої та професійної військової освіти, з 01 січня до 01 червня року вступу подають особисто заяву про допуск до участі у вступних випробуваннях та конкурсному відборі на навчання у відповідному ЗФПВО, ВВНЗ та ВНП ЗВО безпосередньо до відділення рекрутингу Тернопільського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки.

Випускники, які успішно виконали відповідну освітню (освітньо-професійну, освітньо-наукову) програму у ЗФПВО, ВВНЗ, ВНП ЗВО та НУ на відповідному рівні фахової передвищої або вищої освіти та пройшли атестацію, отримують диплом та додаток до нього у відповідності до законодавства України з питань освіти.

ПЕРЕВАГИ НАВЧАННЯ У ВВНЗ або ВІЙСЬКОВИХ КОЛЕДЖАХ:

- здобуття якісної освіти та престижного диплому БЕЗКОШТОВНО;
- гарантована місячна стипендія;
- соціальні гарантії згідно з законодавством;
- безкоштовне житло, обмундирування, харчування, грошове і медичне забезпечення;
- безкоштовне професійно-технічне навчання водіїв автотransпортних засобів категорії "С";
- гарантоване місце для продовження військової служби на офіцерських (сержантських) посадах у Збройних Силах України, інших силових міністерствах і відомствах після закінчення навчання;
- після закінчення коледжу можливе зарахування на 2 (3)-й курс ВВНЗ;
- пільги для сім'ї;
- гідне грошове забезпечення та своєчасну виплату коштів.

За більш детальною інформацією звертайтеся до відділення рекрутингу та комплектування Тернопільського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки, за адресою: вул. Тролейбусна, 5, м. Тернопіль, 5 поверх (моб. телефон чергової частини 067-725-49-02).

Тернопільський районний ТЦК та СП

В селі іще пахне снігами

В селі іще пахне снігами,
Недавно гуляла завія,
Я завтра поїду до мами,
О, як мене думка ця гріє.
Мов зілля в пучечки збираю:
Слова і думки, і привіти,
Дитинства квітучі розмаї,

Як зорі в душі моїй світять.
І вже у повітрі різдвянім
Натхнення народжує вірші,
О, щастя, - я їду до мами,
Обняти свою найріднішу...

Раїса ОБЩАРСЬКА

Най падає сніг...

Най би випав сніг, най би хоч трошки... Забілив би, припорошив... Бо світ взимку без снігу виглядає аж надто убогим, аж надто сумним, скорботним, журливим. Сніг робить його світлим, казковим, чистим, ошатним, багатим...

ло трохи легше. Бо так і має бути, бо сніг має падати взимку, бо озимина має прорости на весну, бо дівчина має відплакати своє нерозділене кохання, бо листопад має обірвати усе до останнього листка... Бо так повинно бути...

Най би вже випав сніг, най би хоч трошки... І колись, як писав один святий: Бог запитає нас - де наші рани? То я сміло тоді зможу відповісти: вони снігом присипані, вони... припорошені... Там, на споді ще ние і кровить... Але випав нарешті сніг, забілив, прикрив, прикрасив...

Най смолоскипами палають зорі, най падає сніг на наші доми, на сліди, на очі, на дороги, стежки, на наші ноші, на лавки, на будки, на хліви, на ясла...

Най падає сніг... Най... припорошить...

Неля ДРИБОТІЙ

Мої роздуми...

Напевне найскладніше в житті - це залишатися собою. Говорити те, що думаєш, не терпіти хамство, брехню. Вміти ставити незручні питання і бути абсолютно щирою у відповідях...

Кажуть, що залишатися собою складно... Чому складно? Тому, що обов'язково знайдуться ті, кому це не сподобається. Але якщо ми хочемо зберегти індивідуальність, то треба завжди і всюди "чути себе". Чому ті люди такі? А тому, що я відділила їхні гнілі душі й натура... Я показала їм той лакмусовий папірець хто є хто... і тому вони хочуть мене забруднити, аби в них трішки піднялася самооцінка... А я собі ламаю голову, чому вони такі? Я не хочу змінюватися, аби їм сподобатися... Потрібно навчитися звикати до

того, що дійсно цінне: щастя, повага, добрі справи, теплі слова, щирі обійми, чесність, вірність, глибокі справжні почуття.

...Навчимося берегти в собі гідність... Годинник показує час. А час показує людей... Життя прекрасне, навіть якщо воно зовсім не просте. Кожен день починається з гумором поглянути на своє життя... Унікайте спілкування з дурнями... Коли знають ілюзії, до нас приходять прозріння. І ми перестаємо бачити в людях те, чого в них ніколи не було. Іноді нам треба бути вдячними життєвим ситуаціям за те, що вони допомогли зняти маски з деяких людей.

А ще тримайтеся подалі від людей, які поводяться як жертви в проблемі, яку вони й створили. Це їхня вистава. Не купуйте на неї квиток...

Віра ЛУЧНА

Людям здавалося, що вона ніколи не спить. "Вночі ходить попід місяць, вдень попід сонце", - гомоніли в селі. Дітей лякали нею, та й самі старалися обминати десятою стежкою. "Божевільна знов скло "робить", - казали просто, без емоцій, констатуючи черговий факт її витівки, який вже давно ні для кого не був новиною.

Божевільна... Давно забули її вік, її серце та красиве милозвучне ім'я - Ксеня...

Дівчина, мов калина, як сонечко, щибетушка мила, працювала, наче бджілка - це все про неї, чорнобриву, русоку, сімнадцятирічну дочку сільського старости - Ксеню, яка не одного парубка зачарувала. Не одна поважна галицька газдиня мала б за щастя мати таку невістку, не один сільський господар напоумлював сина: "В кінець села дивись, там дівчина красна".

Закохалася Ксеня в сусідського хлопця Андрія, сина пасічника, та так, що й голову втратила. Не слухала нікого, хоча люди застерігали, що той в чарку зазирає, характер має гарячкуватий, нестриманий.

Весілля відгуляли, як годиться, мед-вино рікою лилося, село забавлялося аж до ранку. Пішли молоді жити до Андрієвої бабусі Марти. Хата її хоч старенька, але біля річки, в саду зеленому, наче в раю примостилася.

Ксеня зразу ж порядкувати взялася. Вибілила хатину, вималоувала, наче писанку, усьому лад дала - любо глянути. Квітками обсади-

Божевільна...

ла, город висапала, господарку розвела. За своїм щастям світу білого не бачила, тільки очі чорні Андрієві. Все йому прощала: і запої, і загули, і лайку.

Через рік донечка народилася, потім синочок - клопотів додалося. Чоловік все частіше став приходити додому п'яний, руку піднімав на Ксеню. Вона ходила худенька, як билиночка, з чорними кругами під очима. Гризлася.

І просила, і плакала, і молила чоловіка, щоб залишив зеленого змія, та де там, він ще більше лютував.

Стара Марта бачила ту біду, але внукові нічого не казала.

"Терпи, дочко, не ти одна така, хто терпений, той спасенний", - шепотіла старенька.

Не раз після чергової сварки, коли п'яний Андрій починав хропити, Ксеня до ранку не могла очей

зімкнути. Не мала куди піти, батькам не хотіла нічого казати, бо ж вони були проти того шлюбу.

Як вдарив перший морозець, заслабла баба Марта. Та до місяця часу її поховали.

Сьогодні сніг сипав і сипав, а Андрія все не було. Ксеня знала, відчувала - знову прийде п'яний.

"Хоч би де не впав, не замерз", - думала. А він і не забарився. Очі червоні, страшні, наче звір лютий, накинувся з кулаками на жінку.

- Що не чекала? Чого вечера не на столі, де сто грам для чоловіка? Важкі удари посилалися по плечах, по голові.

- А ті вилупки чого кричать? Нагуляла. Файна вона, для чужих файна, для мене ти ніхто! Порубаю! Ксеня впала на коліна, знесла руки до неба:

- Мати Божа, зглянься наді мною!

Пташеня

Вона поспішала. Поверталася додому після двотижневого відрадженья. Скучила за хатньою роботою, за звичним ритмом життя. Та найголовніше - за ним, чоловіком. Уже більше п'ятнадцяти років прожили разом. Було в родинному житті і сонячно, і хмарно, як і в кожній сім'ї. Не нарікала...

Та останнім часом внутрішнім жіночим чуттям почала усвідомлювати: вони стають чужими. Дріб'язкові сварки, взаємні образи, небажання поступитися одне одному - все це зводило між ними стіну відчуження. Дедалі частіше він приходив п'яний, поведився брутально - це боліло найбільше. Кілька разів поривалася поговорити, вивістити все, що гнітило душу, та боязнь наразитися на непорозуміння, на смішку чи грубість зупиняла. І вона ставала все замкнутішою, все холоднішою. Розуміла: це не вихід, це ще більше віддаляє їх одне від одного.

Перед самим її від'їздом вони знову посварилися. Гіркота образи отруїла душу. І, марно силкуючись зосередитися на службових справах, вона думками линула додому, до нього...

Знову і знову, немов відеокасе-

ту, прокручувала у пам'яті спільно прожиті роки. Усвідомлювала: звиначувати у сімейних негараздах лише чоловіка - було б несправедливо. Мабуть, і вона чинила не так. А її замкнутість і холодність, звичайно, дратують його. Ні, тепер вона стане іншою, зовсім іншою... Вирішивши це для себе, поверталася додому тривожно радісна, а надія на щастя, мов крила, виростала в її душі. Кортіло якнайшвидше опинитися вдома. До деталеї вимірювала-уявляла собі їхню зустріч. Ось вона тихенько відчиняє двері. І настане запахом застояного перегару. Очі впали на брудний, з недоїдками посуд на столі, на порожню пляшку, на безладно розкиданий одяг, зім'яту постіль. А на ліжку він - розхристаний, небритий, запухлий від учорашньої пиятики.

Вона поспішала. Та автобус, як на зло, чомусь довго затримувався на зупинках. А

дерева вздовж траси так повільно пропливали повз вікна, немов хотіли затримати її...

Та ось, нарешті, й рідне село, зупинка. Додому якихось двісті метрів. Не йшла, а, немов пташка, летіла до свого рідного гніздечка. І серце схвилювалося ласкавим пташенятком. Скоро, скоро випустить вона його на волю. Переступила поріг, і в обличчя вдарило... гидким запахом застояного перегару. Очі впали на брудний, з недоїдками посуд на столі, на порожню пляшку, на безладно розкиданий одяг, зім'яту постіль. А на ліжку він - розхристаний, небритий, запухлий від учорашньої пиятики.

Але Андрій вже побіг до комори по сокиру. Його страшні очі діявольським вогнем пропекли Ксеніне серце. "Він це зробить!" - зрозуміла.

Вхопила дітей на руки і розхристана, в тапочках, вибігла в зимову ніч.

Андрій, наче звір, біг за ними. Вибігла на вузький місток через річку, а там вже ліс, він заховає їх. Андрій наздогнав Ксеню на середині мосту. Вона посковзнулася і випустила дітей. Страшні чорні хвилі поглинули їхній крик.

Що було далі, Ксеня вже ніколи не згадає. Андрій теж щез, перед тим спаливши хату. Думали, він там згорів, але ні. Знайшли його аж навесні, коли сніг зійшов.

- Підсіжник, - криво усміхнувся дільничний і з презирством плюнув. Андрій так і лежав біля річки, ніхто з людей не хотів його бачити, селяни його прокляли. Два сільських пияки вночі, щоб ніхто не бачив, зарили його десь на березі і те місце забули.

А Ксеню виходили батьки. Всі думали, що вона помре. Але вижила, правда розум від горя втратила. Стала тихою, сивою, блідою-блідюю, наче безкровною. Нікого не чіпала, мовчала, наче навіки зам'яніла, ось тільки, як пляшку бачила, то шукала каменюку і з шаленою силою розбивала її.

Померли Ксеніні батьки. А вона все жила, наче несла місію - знищити усі пляшки світу. Люди забули її ім'я, називали божевільною. Казали, що вона ніколи не спить. Усі знали її історію, але ніхто не знав її життя, ніхто не знав її серця, її мук...

Раїса ОБЩАРСЬКА

Село, де народилася Софійка, лежить у долині, обрамлений лісом, полями і луками. Там ніколи не дмуть пронизливі вітри, і сонце завжди ласкаве, мовби ліс охолоджує його гарячі промені. Воно вже було для неї найкращим. Їй здавалося, що більше ніде так не пахнуть дикі полуниці, немає таких рожевих острівців материнки, зозулиних черевичків і дрібного дикого косатиння, яке швидко втрачає свою принаду, коли його зірвати з рідного куща.

А ще Софійка дуже любила перший сніг, бо село ставало біло-голубе, ніби в найчарівнішій казці. А повітря, ніби щойно навiane з лісу, пахло сосною, бруньками і ще чимось незбагненим, і так хотілося його вдихати, щоб запам'ятати початок срібного дива, якого ще ніхто не насмілювався порушити.

Софійка похапцем одягала свої чобітки та пальтечко, яке її дісталося в спадок від сестри, і йшла милуватися тими зимовими чарами.

З неба сипав лапятий сніг і будив у душі ту перчинку, яка ховалася там з далекого літа. Разом з нею прокидалося і багато мрій: про ковзани, про діжку для капусти, з клепок якої були б добрі ліжкі, про ковани сани, які не всі могли мати. Дівчинка хіба в снах гасала на лижах: тато не дозволив розібрати діжку, тож вона так і не навчилася на них кататися.

Але в зими є ще одна велика мрія - подарунки від святого Миколая.

Софійка знала всі пісні про Чудотворця і кожного вечора при молитві просила Отця, щоб Миколай приніс їй гарний подарунок, старалася бути чемною, щоб тато не мав причини бути нею невдоволеним. Прикро було почути від мами, що цієї зими Миколай бідний і не знає, чи всім дітям вистачить дарунків. Софійка довго не спала в ту магічну грудневу ніч, сподіваючись, що свяятий Миколай врахує, що вона його так чекає, і навідається до їхньої родини.

Але нічка, яка заколисувала всіх дітей, заколисала і Софійку, а на ранок мала з трепетом пробудилася і, затамувавши подих, витягнула з під подушки невеличкий згорток, в якому були цукерки. Сестрі Маринці дісталося те ж саме. Чудо відбулося: свяятий Миколай, хоч і бідний, але побував в їхній хатині.

...Зима стала законною господи-

Найкращі свята

вбрані в позлітку.

В їхній маленькій хатині урочисто звучить "Бог предвічний", бо всі гарно співали: тато - баритоном, мама - альтом, а Маринка - дивосопраном. Софійка чистенько, як дзвінкі крапельки, теж вилвала свій голос у цей величний гімн радості народження Ісуса, Який спасе "люд Свій весь".

А далі тато з свяченою водою обійде подвір'я, худобу. Дасть їй різдвяного калача і з в'язанкою пахучої соломи та обережком сіна зайде до хати зі словами: "Христос ся рождає!" "Славимо Його!" - всі гуртом вітатимуть господаря, який принесе їм до радісну вість.

А ввечері з першою зіркою - запашна кутя. Що може бути смачнішим за мамині поважники з маком і рожею? Пампушки, запах яких запам'ятався назавжди! Посеред столу на чистому обрусі горіла свічка, м'яко потріскуючи, як символ цього нескazanного, піднесеного настрою.

І раптом під вікном: "Бог ся рождає, хто ж то може знати", - це знак, що всі в селі - від хати до хати, старе і мале, - співали осанну народженому Спасителю. Софійка, Надька і Леська оббігали півсела, співали добре і з душею. Губи їм позамерзали, вже не чули вони ніг, зате кишеньки поважчали від копілок. Довго сміялися, бо були схожі на малих сніговиків: вії в інею, хустки всі білі, тільки носики червоні і очі повні блиску. Чудо відбулося! Христос народився!

Софія БЕРЕЗНЕВА

Проза від поетеси

Любов МАЛЕЦЬКА:

«Чим більше в душі сонця, тим яскравіший світ»

«Найкращій і Найсвітлішій моїй Людині»

Книжку одержав з рук авторки. Це відбулося у бібліотеці-філії №4 для дітей, що в Тернополі на вулиці Б. Лепкого, 6, куди я прийшов, і де Любов Малецька працює бібліотекаркою. Прийшов із своїми книжками. Було приємно познайомитися і поспілкуватися з молододо письменницею. Ми обмінялися виданнями. Додому поніс повість "Розповіді тобі пошепки..." і колективний поетичний збірник "Просвіти. Радощі. Одрокровення", в якому вміщені і вірші поетеси.

Збірник впорядкувала Ольга Атамчук. Вона представила себе та ще шість імен, по п'ятнадцять віршів, і зробила прекрасний подарунок авторам та шанувальникам рими і поетичного образу. Вірші - окрема тема. Тепер - про повість.

Вважаю: багато втратить той, хто розминеться із прозою відомої поетеси. Вона створила твір не за звичними художніми правилами, в якому "живуть" герої і "розгортається" сюжет, а "пазлами" складала есеї - розповіді, насичені спостереженнями, відчуттями, думками, в центрі яких - старша сестра, "Найкраща і Найсвітліша моя Людина", якій і присвячена повість.

Рядком на обкладинці авторка відразу підказала: есеї у книжці - тридцять дев'ять. І вони "символізують стільки насичено-світлий та яскраво-емоційних років прожитого". Есеї це називають короткою прозою, але це не просто оповідання чи замальовка, а згусток авторського бачення і досвіду.

Сюжет починається з дитинства, із

випадку, коли старша сестра квапить Любу вибигти з хати і подивитися, як кольорова веселка одним своїм крилом впирається у зелену траву і калабаню на їхньому сільському подвір'ї... Сестри "бачили одні й ті самі картинки, виростили в одних умовах, гойдалися на тій самій гойдалці". У переліку загального несподіваний перехід до окремого, до "гойдалки", я сприймаю як творчу знахідку. Немовби справді "гойдалка" могла стати дуже визначальною у тому, якими сестри пішли у світ? Закінчується "сюжет" розповідями: про відвідини у лікарні вже хворої сестри і про спогади під час перегляду фотоальбому...

Майже останніми акордами повісті є такі рядки: "Наше спілкування тепер нагадає радше монолог. Я багато говорю і не чекаю відповіді. Навчилася вгадувати її ексклюзивні слова і спілкуватися по-особливому. Поки вона затято мовчить, розповідаю їй про все на світі... Знаю - Вона

«Наше спілкування тепер нагадає радше монолог. Я багато говорю і не чекаю відповіді. Навчилася вгадувати її ексклюзивні слова і спілкуватися по-особливому. Поки вона затято мовчить, розповідаю їй про все на світі... Знаю - Вона слухає уважно. Її завжди цікавлять мої будні. Вона досі мене любить. Дуже-дуже. Сильно-сильно»

слухає уважно. Її завжди цікавлять мої будні. Вона досі мене любить. Дуже-дуже. Сильно-сильно".

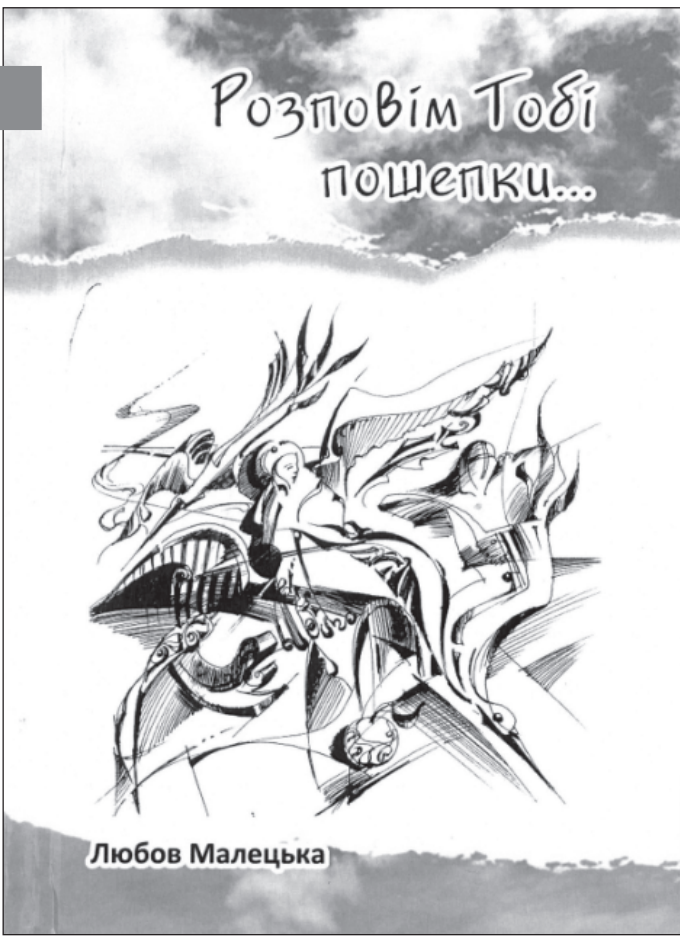
Любов'ю до сестри і вдячністю до неї пронизані всі есеї, схожі і на ок-

■ **Повість в есеях "Розповіді тобі пошепки..." - тернопільської письменниці Любові Малецької побачила світ ще до війни... І для тих, хто прочитав цей твір, він вже не є літературною новиною. Я ж недавно відкрив для себе зміст невеликого за форматом видання, про яке раніше чув тільки у назві.**

ремі щоденникові записи, кожен із яких надруковано з нової сторінки, а ще з так званого "ліхтарика" - великої букви на початку тексту. Звичних заголовків немає. Замість них - зірочки. Можливо, це - авторський задум...

І, мимоволі згадавши про своє давнє секретарювання в редакціях, коли ох як багато, інколи й не годину, доводилося мізкувати над оригінальним заголовком, я графітовим олівцем легенько "втрутився" в оформлення текстів на сторінках подарованої мені книжки - запропонував свої назви до есеїв. Прошу авторки пробачення за таку "секретарську" ініціативу.

Оригінально чи ні, але деякі я по своєму назвав: "Веселка на траві", "Сусідка-медунка", "Червона сукня з білими ромашками...", "Не руйнуйте світ дитини...", "Хто ніч поцупив?", "Як пахне хвоя на Святвечір?", "Для молитви потрібна тиша..." тощо.

В її есеях - особлива психологія відображення взаємин і власних відчуттів. Авторка безпосередня у спостереженнях, бачить важливі деталі, дуже виразно подає картини подій і природи, у характеристиках володіє короткою і точною фразою. Про сестру, "найкращу у світі сестричку", розповідає: "Вона без вагань ухвалює обдумані рішення, не озирається в минуле, не розмінюється на дрібниці, буде своє життя за власними принципами. Вона не ходить амплітудними перехрестями, не приховує бурхливих емоцій, не оминає прямолінійності, може вмиш оцасливити слушною порадою. Вона - тямущий упертюх стосовно своїх намірів. Спробою залагодити будь-який конфлікт. Живе без образ і обмов..."

Щоб багатогранно мовити про чийсь характер і поведінку, потрібно самому бути елементарно обізнаним із психологією людини, вміти помічати позитивне і негативне у ній. Кому, як не педагогові, це може вдаватися найкраще і фаховіше. Я вірю Любові Малецькій, яка відверто пише: "Розповідаю... чесно - мов на святій сповіді", "Люблю. Просто люблю з усіх сил..."

У кожному есеї авторка заверше-

но розкриває якусь тему, при цьому знаюче розмірковує про сутність речей і те, як вони впливають на нас, і як ми впливаємо на них. На сторінках відтворено гармонію у стосунках, відзеркалено настрої та сподівання рідних душ, з великою силою почуттів притягальних одна до одної, наповнених взаємною повагою і любов'ю, самовідданих, діяльних, турботливих і надійних, у якихось моментах - смиренних.

Бути поетом і романтиком - то на все життя...

В одній творчій особистості - два пера. Поетичне пише короткими та образними рядками, на видиху, друге - не шукає рими, пише сильно, спостереження і відчуття немовби під збілюшуваче скло поміщає.

Любов Малецька уже має премії імені визнаних тернопільських поетів - Степана Будного та Михайла Левницького. До речі, Любов Малецька стала першою лауреаткою Михайлової премії, яку встановили обласна письменницька організація і Тернопільська міська рада. Нагороду, якої удостоїлася поетична збірка "Жменька активованих хвилин", вручили поетесі наприкінці минулого літа. Повість в есеях (видавництво "Мандрівець") відзначена літературною премією імені Богдана Лепкого.

Любов - зі зборівського Загір'я, я - із жовківського Забур'я. Хвилюють рядки: "В дитинстві любила вчирію сільську метушню". Або: "...Україна натомлені, поверталася з поля нав'юченим возом. Залізали на самісенький вершечок фіри, знаходили там, серед гички, відер та мішків картоплі, єдине, одне на двох, вакантне місце, вмошувалися та споглядали на всіх і на все з високого свого Олімпу..."

«Не світ безапеляційно прогнів... Це лінзи твої зламани»

Проза Любові Малецької, як і поезія, стисла, вчить доброти, людяності, бути мудрим, допомагати і співпереживати. Книгу написано піднесено і з відтінком смутку водночас. Ми багато дізнаємося про те, у чому старша сестра є співчасницею долі молодшої: "Ми "продукт" філологічного факультету". А отже - педагоги. Старша працювала вчитель-

«Світанок»

Нівідкуди, нізвідки, просто знаю і все. Тиха вранішня ніжність горобиним вогнем подивує. Потішить. Розцілує вуста. І зненацька збагнемо, що жили ми не так. І в молитвену тишу ми прочинимо вікна. І всміхнеться Всевишній першим променем світла. Любов МАЛЕЦЬКА

кою у сільській школі і навіть навчала молодшу, яка згодом стала письменницею. "Вона має на мене вплив малоліт", "Переконана: так, як Вона, ніхто й ніколи мене не зрозуміє... Вона не мислить стандартно і не дає мислити стандартно мені". Наводить на думку: "Не світ безапеляційно прогнів, то з тобою щось негаразд. Це лінзи твої зламани". Однак Любов Малецька малює і протилежності: "Я говорю - Вона здатна перекопати поглядом, я спереचाюся - Вона обмірковує. Я і Вона. Як північ і південь. Проте нам добре разом. Ми врівноважуємо й доповнюємо одна одну...", "Просто мені пощастило трішки більше, ніж іншим: у безконечно глибинних провалах і незбагненно високих олімпях Вона постійно пліч-о-пліч зі мною!"

Любов Малецька пише: "...Нічого не дається просто так, задарма. Усе потребує зусиль. Наші перемоги прирушені ваганнями і затоптани лінощами. Наша наполегливість означена успіхом. Вибір у кожного свій. Але, якщо зосереджено прямувати за крикхою і безборонною мрією, можна впоратися з будь-яким наміченим завданням".

Можливо, через вкраплення таких і подібних думок я перечитую книжку вдруге і втретє... Я збагачуюся думками та оцінками і вдячний за це письменниці, яка сповідалоно освідчується у своїй любові та повазі до сестри, без затаєння розповідає про її і свій життєвий досвід, і яка впевнена, що це нікого не залишать байдужим.

Книгу Любові Малецької я "поглинаю" в постійному передчутті того, що і на наступній сторінці обов'язково щось відкрию для себе...

Михайло ІВАШУК, член Національної спілки журналістів України

Спорт

Тернопільський стадіон віддали в оренду на 15 років...

■ 15 січня виконавчий комітет Тернопільської міської ради затвердив протокол електронного аукціону щодо передачі в оренду майна комунальної власності. Відповідно до рішення, спортивна споруда "Тернопільський міський стадіон імені Романа Шухевича" буде передана в оренду Тернопільському професійному футбольному клубу "Нива" терміном на 15 років з метою забезпечення діяльності тернопільського футбольного клубу.

« Передача стадіону в оренду дасть змогу місту зекономити близько 2,5 мільйонів гривень щорічно. За рахунок орендаря не лише забезпечуватиметься належне утримання стадіону, але й проводитиметься його оновлення», - йдеться в повідомленні міської ради Тернополя.

Орендар зобов'язався упродовж перших п'яти років здійснити будівельно-ремонтні роботи на суму не менше 100 мільйонів гривень для розвитку спортивної інфраструктури стадіону. Це суттєво покращить стан футболь-

ного поля, бігових доріжок, споруди, зробивши її сучасним спортивним об'єктом, що відповідатиме всім стандартам для проведення змагань різних рівнів.

Особливі умови договору передбачають можливість безкоштовного використання стадіону для проведення спортивних, культурно-масових заходів, навчально-тренувального процесу та змагань, організованих державними органами, бюджетними установами чи федераціями з видів спорту.

Тим часом, як ми уже писали, окрім нападника Андрія Різника, який перейшов у клуб Прем'єр-ліги "Лівій берег", "Нива" припинила контракти ще з двома футболістами - захисником Андрієм Зінем і півзахисником Богданом Козаком. У них завершилися контракти із тернопільським клубом, і вони отримали статус вільних агентів.

За даними "FootBoom", 24-річний захисник Андрій Зінь вже визначився з новим місцем роботи. Центрбек продовжить виступи в складі "Агробізнеса". Угоду з клубом з Волочиська вже укладено.

За інформацією "Sport.ua", Богдан Козак перебуває в розташуванні команди Прем'єр-ліги "Руху", яка розпочала підготовку до другої частини сезону.

Десятий тур Вищої Тернопільської футзальної ліги

19 січня відбувся десятий тур Вищої Тернопільської футзальної ліги і один поєдинок 9 туру сезону 2024/25. Пропонуємо вашій увазі результати матчів.

"СМ-Транс" (Тернопіль) - "Сокіл" (Велика Березовиця) - 3:1
ФК "Івачів" - "Гермес-7" (Тернопіль) - 1:4
ФК "Смиківці-Гурні" - МФК "Тернопіль" - 1:6.
9 тур. "Поділля-КІТ Шаверма" (Велика Березовиця) - "Вікторія" (Великі Бірки) - 3:6.

«Найкращі-2024»

■ Традиційно Асоціація футболу Тернопільщини, за ініціативи її голови Тараса Юрика, підготувала для любителів футболу довідник "Найкращі. Підсумки футбольного сезону".

У новому довіднику зібрана вся інформація за підсумками футбольного 2024 року на Тернопільщині. У гарно оформленому стилі подані коментарі головних тренерів команд Вищої та першої ліг за підсумками чемпіонату області, повні статистичні дані щодо всіх гравців, розгорнуто висвітлений Кубок та Суперкубок області, подано всі турнірні таблиці Вищої та першої ліг, а також ветеранського чемпіонату у двох вікових категоріях, чемпіонату з міні-футболу серед ветеранів (сім вікових категорій), Ліги чемпіонів та Ліги Тернопільщини, Тернопільської футзальної ліги та обласної дитячо-юнацької футбольної ліги. Також ви можете там знайти інтерв'ю з кращими гравцями 2024 р. - Тарасом Гром'яком ("Агрон" Великі Гаї, Вища ліга) та Назарієм Макухом (ФК "Збараж", перша ліга), яких визначено за результатами опитування тренерів і капітанів команд у кожній з ліг (результати голосування теж подано у довіднику).

У довіднику ви також зможете почерпнути інформацію про чемпіонати Тернопільського, Чортківського та Кременецького районів (підсумкові таблиці, кращі бомбардири та фото), відкритий зимовий чемпіонат Тернопільщини 2024 р., дитячу футзальну лігу Тернопільщини. А ще повну статистику арбітрів Тернопільської області у всіх офіційних змаганнях року та багато іншого.

Кожна команда, яка брала участь у чемпіонатах Тернопільської області та Лізі чемпіонів і Лізі Тернопільщини, отримає довідник безкоштовно.

Якщо хочете отримати книгу, звертайтеся в офіс Асоціації футболу Тернопільської області за адресою: м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, буд. 14, оф. 506 або безпосередньо до першого заступника - виконавчого директора АФТ Василя Заторського - 068-621-28-95.

Вихованець тернопільського футболу підписав контракт з бельгійським "Гентом"

■ 18-річний уродженець Тернополя Олександр Сорока підписав контракт із футбольним клубом "Гент" з Бельгії. Про це повідомив батько футболіста Руслан Сорока і підтвердила пресслужба бельгійського клубу.

р. перейшов до донецького "Шахтаря", за який грав у ДЮФЛ України (U-14 та U-15), відігравши 34 матчі та відзначившись п'ятьма забитими м'ячами. З початком повномасштабної війни в Україні Олександр перебрався до бельгійського "Гента", за який виступав у її юнацькій команді.

Як розповіли в Асоціації футболу Тернопільщини, це - перший професійний контракт у кар'єрі 18-річного опорного півзахисника Олександра Сороки. Угода діє до літа 2027 р. з можливістю пролонгацією на рік.

Вихованець тренера футбольної академії "Тернопіль" Романа Курдупеля виступав у дитячій-юнацькій футбольній лізі Тернопільської області серед 13 та 15-річних. У жовтні 2020

Меморіал Юста

■ У цьогорічному, 26-му традиційному турнірі пам'яті заслуженого тренера України Ернеста Юста візьмуть участь 70 команд, дві з яких з Тернопільщини, це - тернопільський ФК "Самбір-Нива-2", який у другій футбольній лізі України, та "Поділля" з Великоберезовицької територіальної громади.

Ф К "Самбір-Нива-2" гратиме в групі 2, в якій змагатиметься з командами: "Рух" (Львів, U-19), ФК "Миколаїв" та ФСК "Гірник" (Новояворівськ). А "Поділля" з Великоберезовицької громади у групі 7 зіграє із: ФК "Жовква", СК "Турбо" (Березів), "Стріла" (Сулімів). У групах 1 та 2 - колективи, що посядуть перші три місця, отримають путівки до 1/16 фіналу, а в групах 3-10 - до 1/16 фіналу потраплять команди, що займуть у квартетах лише перші два місця.

Відбувся п'ятий етап Кубка світу з біатлону: як виступили тернопільські спортсмени

Закінчення. Поч. на стор. 1.

На третьому етапі Дудченко передав естафету уже четвертим. На заключному етапі Тарас Лесюк опустився на шосту позицію, поступившись переможцю 1 хвилиною 19 секундами.

А перемогли представники Франції, які на 38,4 секунди випередили суперників зі Швеції. Загалом на старт вийшли 22 команди.

18 січня у жіночій естафетній гонці 4х6 км українки Олена Городна, Юлія Джима, Ірина Петренко та Христіна Дмитренко на чотирьох використали шість запасних патронів, уникавши штрафних кіл, проте змогли посісти лише 10-те місце з 20 команд, програвши німкеням майже 3 хвилини.

У неділю п'ятий етап в Рупольдингу завершили масстарт.

У чоловічому масстарті Україну представляли два тернопільські біатлоністи, які перебувають у топ-25 загального заліку: Дмитро Підручний (15-й) та Віталій Мандзин (21-й). У

підсумку, кожен з них зробивши по 4 хибі, фінішували: Підручний - 21-м, а Мандзин - 25-м. Усього у стартовому листі було заявлено 30 спортсменів. Перемого здобув італієць Томмазо Джакомел, який не схибив жодного разу.

У жіночому мас старті змагалася лише одна українка - Юлія Джима, яка з двома хибками серед 30 спортсменок фінішувала 25-ю. Перемого святкувала шведка Ельвіра Еберг.

Наступний етап Кубка світу відбувається в італійському Антхольці-Антерсельві з 23 по 26 січня.

Тим часом почали здобувати нагороди екс-тернополляни Анастасія та Олександра Меркушина. Так, 15 січня Анастасія здобула "бронзу" у словачькому Брезно-Осрблі під час короткої індивідуальної гонки в межах п'ятого етапу Кубка IBU, а 18 січня із Артемом Тищенко у синглімксті посіли третє місце. Олександра Меркушина та Сергій Супрун стали переможцями Всесвітньої Універсіади-2025 в одиночній змішаній естафеті в Турині (Італія).

Майже 100 тисяч гривень для ЗСУ зібрани аматори Великогаївської громади. Поряд з традиційною колядою глядачі мали змогу побачити сценічне дійство вертепу разом із подіями історії України з часів Київської Русі й до сьогодення. Голова громади Олег Кохман розповів, що за виручені кошти закупили 7 дронів, які вже

найближчим часом буде відправлено на передову для військових з Великогаївської громади. Він подякував кожному, хто взяв активну участь, зокрема - організатору дійства Оксані Римар, а також фермерам та підприємцям громади за підтримку благодійної акції.

12 січня ТРЦ "Подолани" наповнився ошатно вдягненими дзвінко-голосими учасниками обласного свята зимового календарно-обрядового фольклору "Нова радість стала". Ця назва пішла з 1989 р. від багатолюдного концерту переможців обласного конкурсу ім. В. Гнатюка "Нова радість стала", що відбувся у ПК "Березіль" м. Тернополя. Той неповторний час ніс надію на відродження України. У культурно-освітніх закладах відновлювалися заборонені радянською владою пісні, обряди, традиції.

Надалі обласні огляди-конкурси відбувалися на сценах БК Гусятина, Зборова, Микулинців, Вишнівця. А мешканці, гості Тернополя з незабутніми почуттями сприймали коляди, вертепи, ходіння з Козою, Маланкою, які на Театральному майдані, на Співочому полі виконували аматорські гурти із сіл та міст області. Від 1995 р. і надалі Театральний майдан збирав аматорів, глядачів на обласне свято "Нова радість стала". Цікавими, важливими внятками були: 11, 25 січня 1998 р., коли у обласній філармонії пройшов огляд-конкурс "Різдвяні дзвони-98", 16 січня 2000 р. в обласній телерадіокомпанії

відбувався огляд-конкурс, а на Театральному майдані - свято "Нова радість стала"; 13 січня 2002 р. у філармонії шанувальники фольклору зібралися на фестивалю-конкурс "Нова радість стала", 19-го грудня 2014 р. одноименне свято відбулося на набережній ставу. З 2024 р. цей яскравий захід проходить у "Подоланах". Цьогорічного січневого дня вітальни-

ми словами обласне свято "Нова радість стала" відкрила директорка департаменту культури та туризму ТОВА Світлана Байталюк. На сцену вийшов народний аматорський хор ім. Івана Кобилянського ПК "Березіль" ім. Леся Курбаса і урочисто зазвучали різдвяні піснеспіви "Нова радість стала", "Ой від двору до двора", "Святий вечір". Господиня і господар свята Юлія та Дмитро Лукіши запрошували гостей до виступу. Із мелодійними колядами "У полі, у полі маленька стаєнка", "Пане господарю, гречна господине", "Сумний свяятий вечір у цьому році", "Нічка та ясна зорями світила", щирими засіванням зі Золотого Потону прийхав зразковий аматорський обрядово-фольклорний колектив "Галичаночка". Свій захоплюючий виступ він доповнив своєрідними щедрівками: "В райському городі росла лілія", яку хлопці співають дівчатам на Щедрий вечір, "Косив Василько яру пшеницю"? Її дівчата дарують парубкам після Служби Божої, освячення води - у Богоявлення Господне. На високому виконавському рівні зі збереженням місцевих традицій діти відтворюють народні перлини рідного краю. Коляди "Ой чи чули, люди, ви таку новину?", "Ой на Україні зорі засвітили" із промовистими словами "Бог правди, любові зніме всі окупи, зішле свободу

Виставка робіт Казимира Сікорського

Видатний митець народився 26 вересня 1935 року в селі Ходаки на Шумщині. Дитинство було затьмарене трагічними подіями Другої світової війни. Узимку 1944 року нацисти вбили його батька, бабусю та дідуся. Восьмирічного Казимира разом із матір'ю депортували до Німеччини, де вони перебували у таборі. Після закінчення війни Казимир

повернувся в Україну. Він закінчив школу та вступив до Львівського інституту декоративно-прикладного мистецтва. Його творчий шлях розпочався в Києві, де він працював провідним художником у "Київторгрекламі". Згодом митець повернувся до рідного Шумська, а пізніше переїхав до Тернополя. У Тернополі він багато років працював головним художником Тернопільського академічного обласного драматичного театру імені Т. Шевченка.

Особливою гордістю митця став пам'ятник Тарасу Шевченку, який він мріяв створити десятиліттями.

Пропрацювавши численні ескізи та композиції, разом із архітектором Станіславом Калашником він втілює цей задум. У жовтні 1999 року, до 850-річчя Шумська, місто отримало величний подарунок - пам'ятник Кобзарю, який встановлений навпроти адмінбудинку.

Казимир Сікорський був багатограним митцем - талановитим художником та скульптором. Він помер 16 квітня 2012 р., похований у Тернополі. Казимир заповів свої роботи рідному краю, і сьогодні вони є справжньою окрасою Шумського краєзнавчого музею.

«Ой на Україні зорі засвітили...»

нашому народу", щедрівку "Там на Йордана тиха вода стала" хвилююче доносило до слухачів народний аматорський обрядово-фольклорний колектив "Темний гай" с. Темногайці Великодєдеркальської громади.

Величний вертеп "Радість Бог нам послав" від Григорія Стельмашука, 1914 р.н., члена товариств "Луг", "Січ" у Коцюбинцях Васильківської громади в 1990 р. записав Михайло Чайка, керівник народного аматорського обрядово-фольклорного колективу "Джерело" цього села.

Його учасники з натхненням грають ролі традиційних персонажів: Ангела, двох Пастушків, трьох Мудреців, Ірода, двох Воїнів, Марка, Жиди, Біди, Смерті, Чорта, Чортика, емоційно співають коляди: "На Різдво Христове Ангел прилетів", "Херувимів збір із небесних зір", "Наш спаситель народився".

Школярки із Дубенки на Монастирищині показали, як у їхньому селі водять Маланку. Учасниці і учасники дитячого фольклорного ансамблю не могли оминути тяжких сучасних подій, пекучого болю від війни і безпосереднього грою перенесли його у зневажливе ставлення до ворогів? москвитів, отримавши схвальні відгуки глядачів. Марія Крушельницька народилася в 1944 р. у Ласківцях на Тербовлянщині. З дитинства любить співати, знає немало пісень. Коли у 2020 р. в селі створили хор "Журавлі", увійшла до нього. У 2024 р. йому присвоєно звання народного. На цьогорічному святі у Тернополі хористи захоплююче співали: "Дивная, дивная новина", "Засіяла зірка на небеснім склоні", "В лісі на морозі вогонь розкладала". Ці своєрідні коляди вивчили від пані Марії.

Лунали старовинні і теперішні твори зимового календаря у виконанні вокальних ансамблів: Бучацького міського БК, "Живограй"? БК с. Трибухівці Трибухівської громади, "Дзвін"? школярів із БК с. Попівці Кременецької міськради, також народного аматорського фольклорного колективу "Родина" с. Білокриниця Кременецької міськради, народного аматорського обрядово-фольклорного колективу "Горлиця" с. Лозова Байковець-

кої сільради, народного аматорського жіночого вокального ансамблю "Горлиця" клубу с. Криве Козівської селищної ради, народного аматорського хору "Надія" Зборівського міського БК.

Захопив присутніх у "Подоланах" вертеп народного аматорського театру "Мініатюр" БК с. Буцнів Великоберезовицької селищної ради.

До привітних господарів у Нижбірці Васильківської громади перед Йорданом прийшли щедрівниці у колоритних народних строях, милозвучно заспівали старовинну пісню "А в господаря нова криниця"; далі гостями були: лялькова шопка, Коза, Кінь. Це своєрідне народне дійство, що завершилося обрядовою щедрівкою "Там на річці, на Йордані", відтворили фольклорно-етнографічний колектив "Джерело" та дитячий фольклорний колектив "Калиновий цвіт" цього села.

Щедрівку "Веселая нам новина стала із небес" із слів Ганни Коваль, народженої у 1989 р., яка збирала пісні, зокрема повстанські, працівниця Козлівської БК Надія Процик вивчила із фольклорним колективом цього селища. З іншою мелодійною щедрівкою "Ой там на Йордані тиха вода стала" ансамбль гарно продовжив цьогорічний обласний захід.

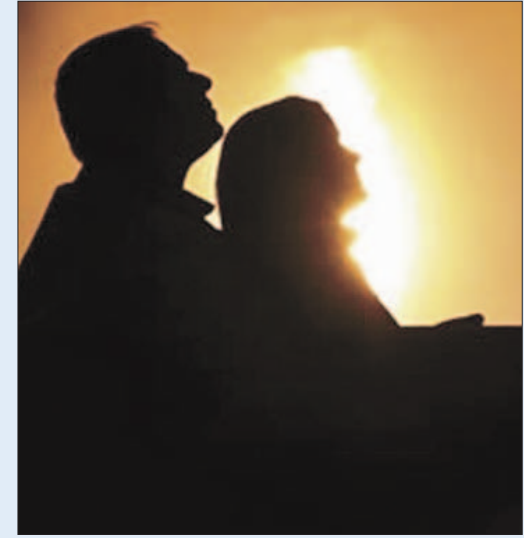
Вертеп "Зійшла вже зоря", записаний у 2013 р. від Ольги Козак, 1933 р.н., у Чернелівському теперішній Байковецької громади. Зразковий аматорський обрядово-фольклорний колектив "Чернелівські забави" його представляв не тільки у цьому селі, а й у інших, також у Тернополі, Львові, Тербовлі, Бучачі. На цьогорічному святі у "Подоланах" виступ колективу був завершальним.

Директор обласного методичного центру народної творчості, заслужений артист України В. Веремінський подякував аматорам, працівникам громади, керівництву ТРЦ "Подолани" та благодійному фонду "Покрова". Для легендарного "Азову" на святі зібрано понад вісім тисяч гривень.

Богдана СЕНЕНЬКА, провідна методистка обласного методичного центру народної творчості

Написано серцем

...Бо від кохання не буває ліків

При світлі опівнічної зорі
Обоє ми світилися щастям зримо.
Я ще тоді, у юності, згорів
В твоїх обіймах.

Як крила є, поманить висота,
Як віра є, від долі жди дарунків.
І досі спрага на моїх устах
Твоїх цілунків.

Знов стежка на побачення біжить
Під верби ті, де вічно ти чекаєш.
Хай не згаса в мені, хай пломешить
Твоє "кохаю".
Вогонь чуттів не вигасить літа,
Бо від кохання не буває ліків.
І прошепочуть висохлі уста:
"Твоя навіки".

Микола БУДЛЯНСЬКИЙ

Перше кохання

Кохання перше - невимовна таїна,
Тополі пух, розвіяний вітрами,
Прибою шепіт, неповторна дивина
І вирізьблені букви біля брами.

Це мовчазний і ніжний дотик до руки,
Що повинню бурлить по всіх нейронах,
Серцевий стукіт і порив душі тремкий,
Спів солов'я на смерекових кронах.

Ця світла іскра зіграє в дивосвіт,
Дарує крила, кличе в піднебесся
І залишає неповторний маків цвіт,
Що подихом весняним збережеться.

Василина ВОВЧАНСЬКА

Магічне віконце

Покійники попереджають про біду

"Доброго дня, "Свободо". Звертаюся до тебе із дивним проханням. Якби мої батьки чи друзі дізналися про це, напевне, вважали б мене божевільною. Та я маю надія, що народні цілителі Андрій і Люба Іванівна Завадівські вислухають, зрозуміють і допоможуть, бо сама не можу впоратися...

Мені 16 років. Я - звичайнісінька школярка, яка мріє про світле майбутнє. Та є у мене одна таємниця. Мені часто сняться покійники. Причому вони попереджають мене про ті чи інші нещастя, які могли б зі мною трапитися.

Почалося все, коли мені виповнилося 13 років. У ніч на свій день народження наснилася покійна бабуся, яку я дуже любила, й котра мене вибавила. Вона привітала мене зі святом і застерігала, щоб до школи йшла пішки і не сідала ні до кого в машину, як би мене не просили. Зранку я розповіла про усю мамі, вона лише усміхнулася, мовляв, це тільки сон і не більше. Коли я вийшла на вулицю, сусід запропонував мене підвезти. Я ж вирішила прислухатися до слів бабусі, відмовилася від поїздки і пішла пішки. Ввечері дізналася, що чоловік потрапив у аварію.

З тих пір таких випадків у мене було багато. Я нікому про це не розповідала. Вже й змирилася, більше не боюся своїх снів.

Недавно до мене уві сні знову прийшла бабуся, та цього разу разом з іншими покійними родичами, деяких я бачила тільки на сімейних фото. Вони в один голос говорили, щоб мама покинула мого вітчима, бо може статися біда. Розумієте, вітчиму у мене хороший, але любить випити, і коли п'яний, скандалить. Якось мама з нервів його добряче вдарила чавунною сковорідкою по голові. Ми дуже налякалися. Але він опритомнів. Місяць пролежав у лікарні зі струсом. Деякий час не пив. Та знову зірвався. Став пити ще

більше, ніж до травми. Мама ще трішки і не витримає. Я вже їй казала, щоби вона його покинула. Та щось їй спинає. А тут ще й цей сон. Боюсь, щоб не сталося якоїсь біди. Як я маю переконати маму, щоб вона не вирішила, що я божевільна?

Дорогі народні цілителі, допоможіть!

Наталія,
м.Тернопіль

- Наталочко, перш за все хочемо вас заспокоїти. Те, що з вами відбувається, - це не прокляття, не випадковість. Це дар. Ви обрана Богом людиною. Маєте унікальний зв'язок між світом померлих і живими. Не цурайтеся цього. Використовуйте задля благих справ. Це ваш обов'язок. Хай хто думає, як хоче, не слухайте. Пам'ятайте, якщо розвиватимете свій дар, то врятуєте багато людських життів. Будьте багатими, телефонуйте, я завжди підтримаю.

Тепер щодо вашого сну. Наталю, поясніть усе мамі. Розкажіть про свої сні, про те, що застороги родичів допомагають. Переконайте її, що існує небезпека. Причому шкоду нанесє не вона, а вітчиму може їй зашкодити. Під впливом алкоголю людина себе не контролює, може зробити будь-що. Якщо вона вам не повірить, зв'яжіться зі мною, я сама спробую з нею поговорити, напоумити. Не зволікайте!

РЕКЛАМА

Дорогі читачі "Свободи", якщо у вас є запитання, чи ви потребуєте поради або допомоги, пишіть до нас, і ми звертаємось із вашими листами до бережанської цілительки Люби Завадівської, а відповіді публікуватимемо у газеті. Якщо ж ви особисто хочете поспілкуватись з Любою Іванівною та Андрієм, телефонуйте (097)554-63-18, (098)030-07-25.